

ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

THE RELATIONSHIP BETWEEN EXTERNAL FACTORS AND
BUSINESS SUCCESS OF SMALL AND MEDIUM ENTERPRISES IN
CHACHOENGSARO PROVINCE

ชาวลิต ประสิทธิ์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจระหว่างประเทศ

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ชาวลิต ประสิทธิ์

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

The Relationship between External Factors and Business Success of
Small and Medium Enterprises in Chachoengsao Province

ชื่อ - นามสกุล

นายชาวลิต ประสิทธิ์

วิชาเอก

ธุรกิจระหว่างประเทศ

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกพร ชัยประสิทธิ์, Ph.D.

ปีการศึกษา

2561

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

 ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อดิศักดิ์ จันทระประภาเลิศ, D.B.A.)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ปณิศา มีจินดา, Ph.D.)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกพร ชัยประสิทธิ์, Ph.D.)

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

 คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นำถรพี ชัยมงคล, ปร.ค.)

วันที่ 5 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2562

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา
ชื่อ - นามสกุล	นายชาวลิต ประสิทธิ์
วิชาเอก	ธุรกิจระหว่างประเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกพร ชัยประสิทธิ์, Ph.D.
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยทั่วไปของกิจการที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม 2) เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยภายนอก และ ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจำนวน 393 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Independent Samples t-test, One-Way ANOVA และ ค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มี ลักษณะกิจการ จำนวนพนักงาน แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของกิจการที่แตกต่างกัน และผลการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในระดับปานกลาง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: ปัจจัยภายนอก ความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉะเชิงเทรา

Independent Study Title	The Relationship between External Factors and Business Success of Small and Medium Enterprises in Chachoengsao Province
Name-Surname	Mr. Chawalit Prasit
Major Subject	International Business
Independent Study Advisor	Assistant Professor Kanokporn Chaiprasit, Ph.D.
Academic Year	2018

ABSTRACT

The purposes of this research were to investigate: 1) the general factors of business influencing success of small and medium enterprises; 2) the levels of external factors and business success of small and medium enterprises; and 3) the relationship between external factors and business success of small and medium enterprises.

The samples used in this study were 393 entrepreneurs of small and medium enterprises in Chachoengsao province. The research instrument employed for collecting data was a questionnaire. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, mean, Standard Deviation, and Pearson Correlation Coefficient at the significance level of 0.05.

The results of hypothesis testing revealed that the general business information influencing the success of small and medium enterprises in Chachoengsao province included forms of business and number of employees. The external environment factors including politics, economic, society and culture, and technology, had a relationship to the success of small and medium enterprises in Chachoengsao province at the moderate significance level of 0.05.

Keywords: external factors, business success, small and medium enterprises, Chachoengsao Province

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ชัยประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ปณิศา มีจินดา กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษา และกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อดิศักดิ์ จันทระประภาเลิศ ประธานกรรมการ ที่ช่วยแนะนำพร้อมชี้แนะข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อแก้ไขเนื้อหาของการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ จนเกิดความสมบูรณ์ทุกประการ

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.กนกพร ชัยประสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำด้านเครื่องมือในการวิจัย ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และกรุณาตรวจสอบความถูกต้องจนได้ความสมบูรณ์ของงาน และขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่สละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามอันเป็นผลทำให้การศึกษามีความชัดเจนครบถ้วนและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้จริง

เชาวลิต ประสิทธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(12)
บทที่ 1 บทนำ.....	13
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	13
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	15
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	16
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	16
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย.....	17
1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	18
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	19
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
2.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	21
2.2 วิวัฒนาการของนโยบายการพัฒนา SMEs.....	22
2.3 PEST Analysis.....	23
2.4 กระบวนการของ PEST ANALYSIS.....	27
2.5 แนวทางการวัดความสำเร็จขององค์กร.....	27
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	37
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
3.5 การทดสอบคุณภาพของแบบสอบถาม.....	39
3.6 การเก็บและการรวบรวมข้อมูล.....	40
3.7 การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล.....	40
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์.....	43
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	69
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	69
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	72
5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	76
5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต.....	76
บรรณานุกรม.....	78
ภาคผนวก.....	82
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	83
ประวัติผู้เขียน.....	87

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี 2555 - 2559 จำแนกตามวิสาหกิจ....	13
ตารางที่ 2.1 แสดงลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2545.....	21
ตารางที่ 3.1 แสดงค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรแบบสอบถาม.....	40
ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกิจการ จำแนกตามขนาดของ กิจการ รูปแบบของกิจการ ลักษณะกิจการ จำนวนพนักงาน และระยะเวลาใน การดำเนินกิจการ.....	44
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง.....	47
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ.....	49
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของปัจจัยภายนอก ด้านสังคม.....	44
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี.....	51
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับของปัจจัย ภายนอกในภาพรวม.....	52
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของความสำเร็จของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการเติบโต	53
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของความสำเร็จของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการทำกำไร.....	54
ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของความสำเร็จของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ.....	55
ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับของ ความสำเร็จ ของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม.....	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตามขนาดของกิจการ.....	57
ตารางที่ 4.12 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม รูปแบบกิจการ.....	57
ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม รูปแบบกิจการ.....	58
ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม ลักษณะกิจการ.....	58
ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อม จำแนกตาม ลักษณะกิจการ.....	59
ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม ลักษณะกิจการ เป็นรายคู่.....	59
ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม จำนวนพนักงาน.....	60
ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อม จำแนกตาม จำนวนพนักงาน.....	60
ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม จำนวนพนักงาน เป็นรายคู่.....	61
ตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาด กลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ.....	62
ตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อม จำแนกตาม ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ.....	62
ตารางที่ 4.22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.....	63
ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง และความสำเร็จของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.....	63

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด.....	หน้า 19
----------------------------	---------

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บทบาทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นพลังสำคัญที่สนับสนุนการเติบโตในทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจไทย เป็นเสมือนฟันเฟืองที่ทำให้ประเทศเดินไปข้างหน้า เป็นกลไกที่ช่วยกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจไปสู่ภาคประชาชนอย่างทั่วถึง และที่สำคัญคนไทยจำนวนมากพึ่งพิงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จากตัวเลขสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2560, น.1-01) แสดง โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และตามขนาดวิสาหกิจใน ปี 2559 พบว่า โครงสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคนอกเกษตร มีวิสาหกิจขนาดใหญ่เป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญ โดยมีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ คิดเป็นร้อยละ 43.4 ขณะที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสัดส่วนร้อยละ 42.2 โดยตั้งแต่ปี 2557 เป็นต้นมา พบว่า สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง จนมีสัดส่วนใกล้เคียงกับผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดใหญ่ แสดงถึง บทบาทต่อเศรษฐกิจของประเทศที่มีมากขึ้นเรื่อย ๆ

ตารางที่ 1.1 แสดงสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ปี 2555 - 2559 จำแนกตามวิสาหกิจ

สัดส่วน (ร้อยละ)	2555	2556	2557	2558	2559
รวมทั้งประเทศ	100	100	100	100	100
ภาคเกษตร	11.5	11.3	10.1	8.7	8.3
ภาคนอกเกษตร	88.5	88.7	89.9	91.3	91.7
-วิสาหกิจขนาดใหญ่	42.8	43.0	43.7	43.7	43.4
- SME	39.8	39.7	40.2	41.4	42.2
- วิสาหกิจขนาดย่อม	27.8	27.7	28.1	29.0	29.7
- วิสาหกิจขนาดกลาง	12.0	12.0	12.1	12.4	12.5
- วิสาหกิจอื่น ๆ	5.9	5.9	6.1	6.1	6.1

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การดำเนินธุรกิจในยุคปัจจุบัน ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องเผชิญกับปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และโดยเฉพาะเทคโนโลยี ล้วนส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ รวมถึงการดำเนินธุรกิจด้วยการปรับตัวให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงจึงเป็นทางออกสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และที่กำลังจะเกิดมากขึ้นในอนาคต ล้วนเป็นความท้าทายที่ทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำเป็นจะต้องเรียนรู้และเตรียมพร้อมรับมือ

ปัจจุบันเศรษฐกิจไทยกำลังเข้าสู่บริบทใหม่ที่ เรียกว่า " Thailand's New Normal" จากในอดีตผลิตภัณฑ์มวลรวมเคยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยอยู่ที่ ร้อยละ 5 แต่ในช่วงทศวรรษถัดไปอาจโตเฉลี่ยได้เพียงร้อยละ 3 เท่านั้น สำหรับสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเกิดจากสาเหตุหลายด้าน อาทิเช่น การที่สังคมไทยกำลังกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุ ปัญหาหนี้ครัวเรือนที่สูง ปัญหาของธุรกิจแต่ละภาคส่วน รวมถึงภาวะเศรษฐกิจโลกยังมีความผันผวนเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ อาทิเช่น การออกจากสหภาพยุโรปของสหราชอาณาจักร การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย (Federal Funds Rate) ของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา และความผันผวนของราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจ และถือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจ (มูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง, 2559, น. 5-39)

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คาดการณ์ว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมที่แท้จริงของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี 2560-2564 แต่เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงเล็กน้อย โดยในระยะสั้น พบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ กำลังซื้อของผู้บริโภคยังไม่ฟื้นตัว เศรษฐกิจไทยมีอัตราการเติบโตที่ลดลง การขาดแคลนวัตถุดิบในการผลิต ประกอบกับต้นทุนวัตถุดิบที่มีแนวโน้มสูงขึ้น การแข่งขันที่สูงขึ้น ทั้งจากภายในและภายนอกภูมิภาค ทั้งนี้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะได้รับผลกระทบจากสาเหตุขั้นต้นมาก หากขาดการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจ ทั้งนี้หากไม่มีการแก้ไขอาจทำให้ปัญหาดังกล่าวกลายเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในระยะยาวได้ (มูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง, 2559, น. 5-41)

ความสำเร็จของธุรกิจ คือ ความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้ได้ผลเป็นที่น่าพึงพอใจหรือบรรลุเป้าหมายตามที่องค์กรได้กำหนดไว้ จำเป็นต้องมีการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อพิจารณาถึงความสำเร็จในแต่ละด้านตามวัตถุประสงค์และปัจจัยขององค์กร ซึ่งนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายในการดำเนินงาน การประเมินผลองค์กรแบบสมดุลเป็นวิธีหนึ่งในการประเมินผลการดำเนินงานที่ช่วยให้มองเห็นภาพรวมในการดำเนินงานทั้งองค์กร

เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และสร้างความสำเร็จให้แก่องค์กรได้ การประเมินผลองค์กรแบบสมดุล หรือ Balance Scorecard เป็นผลงานของ ศาสตราจารย์ รอเบิร์ต แคปแลน (Robert Kaplan) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด และ ดร. เดวิด นอร์ตัน (Dr. David Norton) ที่ปรึกษาด้านการจัดการ การประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรด้วย 4 มุมมอง ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน มองด้านลูกค้า มุมมองด้านการปฏิบัติการภายในองค์กร และมุมมองด้านการเรียนรู้และเติบโต แทนที่จะมีมุมมองด้านการเงินเพียงอย่างเดียว เพื่อผลักดันไปสู่ความสำเร็จในปัจจุบันและอนาคต

ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยผลกระทบมีทั้งปัจจัยเชิงบวก และปัจจัยเชิงลบ ซึ่งจากปัจจัยหลายประการที่มีผลกระทบต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาอย่างละเอียดถึงปัจจัยต่าง ๆ และผลกระทบต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเป็นประโยชน์ในการตัดสินใจในดำเนินธุรกิจ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นที่มาของงานวิจัยนี้ การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก โดยมีหลักการสำคัญ คือ การวิเคราะห์ให้เห็นถึงอุปสรรคและโอกาสที่จะกลายเป็นปัจจัยหลัก ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการดำเนินการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีสาระสำคัญที่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (PEST Analysis) ซึ่งประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านการเมือง (Political Factors) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economical Factors) ปัจจัยด้านสังคม (Social Factor) และปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors) เป็นแนวความคิดหลักในการวิจัย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยทั่วไปของกิจการที่มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.2.2 เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยภายนอก และความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอก กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

1.3.1 ปัจจัยทั่วไปของกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่แตกต่างกัน

1.3.2 ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์ กับการความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประกอบกิจการในจังหวัดฉะเชิงเทรา

1.4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ตัวแปรต้น ตัวแปรตาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้
ตัวแปรต้น ได้แก่

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

1. ขนาดของกิจการ
2. รูปแบบของกิจการ
3. ลักษณะกิจการ
4. จำนวนพนักงาน
5. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย

1. การเมือง
2. เศรษฐกิจ
3. สังคม
4. เทคโนโลยี

ตัวแปรตาม ได้แก่

ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วย

1. การเติบโต
2. การทำกำไร
3. ความมั่นคงทางธุรกิจ

1.4.3 ระยะเวลาในการวิจัย 6 เดือน 1 ตุลาคม 2561 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2562

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

ผู้ประกอบการธุรกิจ หมายถึง ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ หมายถึง ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปด้านขนาดของกิจการ รูปแบบของกิจการ ลักษณะกิจการ จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง ธุรกิจที่ครอบคลุมกิจการ 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กิจการการผลิต กิจการการค้า และกิจการบริการ ขนาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกำหนดโดยการวัดจากมูลค่าของสินทรัพย์ถาวร และกำหนดจากจำนวนการจ้างงาน ดังนี้

1. กิจการการผลิต: ขนาดกลางมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 200 ล้านบาท ขนาดย่อมมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท จำนวนการจ้างงานขนาดกลาง ไม่เกิน 200 คน ขนาดย่อม ไม่เกิน 50 คน

2. กิจการบริการ: ขนาดกลางมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 200 ล้านบาท ขนาดย่อมมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท จำนวนการจ้างงานขนาดกลาง ไม่เกิน 200 คน ขนาดย่อม ไม่เกิน 50 คน

3. กิจการการค้า: ขนาดกลาง ค้าส่ง มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 100 ล้านบาท ขนาดย่อม ค้าส่ง มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท ขนาดกลาง ค้าปลีก มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 50 ล้านบาท ขนาดย่อมค้าปลีก มีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน 30 ล้านบาท จำนวนการจ้างงานขนาดกลาง ค้าส่ง ไม่เกิน 50 คน ขนาดย่อม ไม่เกิน 25 คน ขนาดกลาง ค้าปลีก ไม่เกิน 30 คน ขนาดย่อมค้าปลีก ไม่เกิน 15 คน

รูปแบบกิจการ หมายถึง การจัดตั้งกิจการแบ่งออกเป็น 1) ส่วนบุคคล (บุคคลธรรมดา และห้างหุ้นส่วนที่ไม่ได้จดทะเบียนนิติบุคคล) 2) ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนนิติบุคคล 3) วิสาหกิจชุมชน

ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และเทคโนโลยี ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

1. ปัจจัยด้านการเมือง หมายถึง สถานการณ์ทางการเมือง เสถียรภาพของรัฐบาล บทบาทของภาครัฐที่จะสร้างสภาวะแวดล้อม (Ecosystem) ที่จะเอื้อให้ภาคส่วนต่าง ๆ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถก้าวไปข้างหน้าได้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ ผ่านการกำหนดนโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุน และนโยบายด้านการลงทุน

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการดำเนินงานทางธุรกิจขององค์กรในระบบเศรษฐกิจที่เน้นการสร้างมูลค่าที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์

3. ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจาก โครงสร้างสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และสังคมที่กำลังปรับเปลี่ยนไปสู่ยุคสังคมบนฐานความรู้ เกิดการปรับตัวของลูกค้าตามกระแสค่านิยมสังคม การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคม รูปแบบการดำเนินชีวิต และวัฒนธรรมสมัยใหม่

4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีด้านการผลิตและบริการ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยนโลกเป็นโลกยุคดิจิทัล การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย

ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง ผลลัพธ์จาก กระบวนการที่กิจการได้ดำเนินงานไป แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านการเติบโต ด้านการทำกำไร และด้านความมั่นคงทางธุรกิจที่เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของกิจการ และปัจจัยภายนอก

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

1. ขนาดของกิจการ
2. รูปแบบของกิจการ
3. ลักษณะกิจการ
4. จำนวนพนักงาน
5. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย

1. การเมือง
2. เศรษฐกิจ
3. สังคม
4. เทคโนโลยี

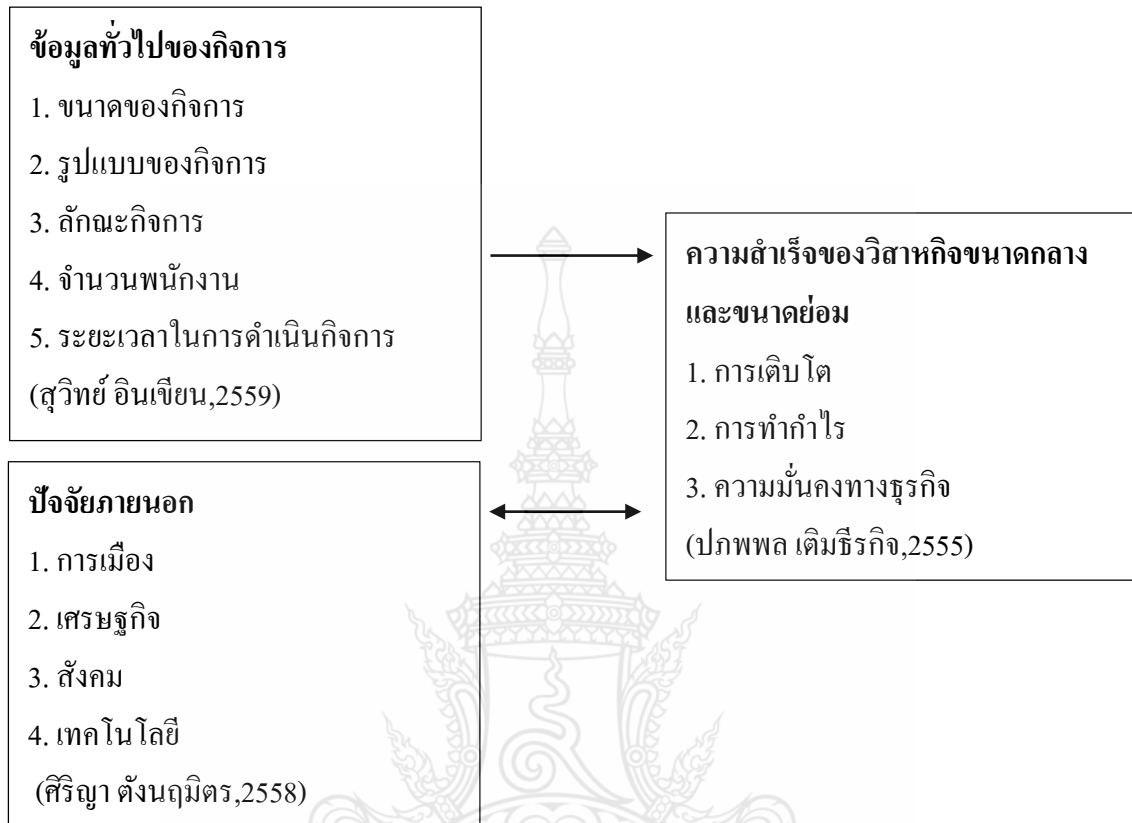
ตัวแปรตาม ได้แก่

ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วย

1. การเติบโต
2. การทำกำไร
3. ความมั่นคงทางธุรกิจ

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ประโยชน์ในทางวิชาการ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยภายนอก กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา

2. ผลจากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาต่อไป

1.7.2 ประโยชน์ในทางปฏิบัติ

1. ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทราบถึงโอกาสและอุปสรรค ที่เกิดจากปัจจัยภายนอก มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

2. เป็นแนวทางในการปฏิบัติ สำหรับผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม และผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายเก่า จะได้นำข้อมูลความรู้จากงานวิจัยไปเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาการวางแผนการดำเนินธุรกิจ

3. ผลการศึกษาเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ในการสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งในเชิงนโยบาย และการปฏิบัติให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัด และความต้องการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามศักยภาพของธุรกิจ

บทที่ 2

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ศึกษาได้ศึกษาแนวคิดตามทฤษฎีเอกสารต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยจะนำเสนอเป็นลำดับรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- 1.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 1.2 วิวัฒนาการของนโยบายการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- 1.3 ปัจจัยภายนอก
- 1.4 กระบวนการของ PEST ANALYSIS
- 1.5 แนวทางการวัด ความสำเร็จขององค์กร
- 1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 หลักเกณฑ์ทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนการจ้างงานและมูลค่าสินทรัพย์ถาวร ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. 2545 (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556, น.11) ไว้เพื่อให้ทราบถึงองค์กรธุรกิจหรือกิจการที่มีลักษณะเป็น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2545

ประเภทกิจการ	วิสาหกิจขนาดย่อม		วิสาหกิจขนาดย่อม	
	การจ้างงาน	มูลค่าสินทรัพย์ถาวร	การจ้างงาน	มูลค่าสินทรัพย์ถาวร
กิจการผลิต	ไม่เกิน 50 คน	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	51-200 คน	เกิน 50-200 ล้านบาท
กิจการค้าส่ง	ไม่เกิน 25 คน	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	26-50 คน	เกิน 50-100 ล้านบาท
กิจการค้าปลีก	ไม่เกิน 15 คน	ไม่เกิน 30 ล้านบาท	16-23 คน	เกิน 30-60 ล้านบาท
กิจการบริการ	ไม่เกิน 50 คน	ไม่เกิน 50 ล้านบาท	51-200 คน	เกิน 50-200 ล้านบาท

ทั้งนี้ หากจำนวนการจ้างงานของกิจการใดต้องด้วยหลักเกณฑ์ของวิสาหกิจขนาดย่อม แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเป็นตามหลักเกณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลาง หรือจำนวนการจ้างงานต้องด้วยหลักเกณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลาง แต่มูลค่าสินทรัพย์ถาวรเป็นตามหลักเกณฑ์ของวิสาหกิจขนาดย่อม กฎหมายให้ถือจำนวนการจ้างงาน หรือมูลค่าสินทรัพย์ถาวรที่น้อยกว่าเป็นสำคัญ

2.2 วิวัฒนาการของนโยบายการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556, น.12)

จากสถานการณ์วิกฤตทางเศรษฐกิจ ปี พ.ศ. 2540 ทำให้ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนต่างก็พยายามที่จะผ่านพ้นวิกฤตนี้ไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอาศัยความพยายามในการเร่งส่งเสริมและสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่มีเป็นจำนวนมากในประเทศไทย รวมถึงยังกระจายพื้นที่ดำเนินกิจการครอบคลุมทั่ว ทุกภูมิภาคของไทย ซึ่งการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนี้ ย่อมมีส่วนช่วยให้ธุรกิจขนาดใหญ่สามารถประคองตัวจนดำเนินกิจการต่อไป เป็นการช่วยแก้ไขปัญหารว่างงานอีกทางหนึ่งด้วย

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยยังประสบปัญหาทั้งด้านการจัดการความรู้ และการบริหารกิจการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี เงินทุน แรงงาน กฎหมาย เป็นต้น ซึ่งการส่งเสริมสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย ที่ผ่านมาก็ได้อาศัยความช่วยเหลือจากหน่วยงานภาครัฐ เช่น ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) หรือ เอสเอ็มอีแบงก์ (SME Bank) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ธสน.) ฯลฯ อีกทั้งยังมีหน่วยงานภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือ เช่น สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยและหอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากการที่มีหน่วยงานช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างหลากหลาย จนกระทั่งมีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ซับซ้อน และขาดความเป็นเอกภาพอยู่หลายโครงการหรือกิจกรรม ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องจัดตั้งหน่วยงานภาครัฐ คือ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ขึ้นมาในปี พ.ศ.2543 โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง เพื่อให้ทำหน้าที่พิจารณากรอบทิศทางทางงาน นโยบายและจัดทำแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตลอดจนทำงานอย่างบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมถึงสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วย

2.3 PEST Analysis

PEST เป็นตัวย่อสำหรับสภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัจจัยภายนอกในระดับกว้าง ประกอบด้วย

- ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมาย (Political and Legal Factors)
- ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)
- ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม (Socio-Cultural Factors)
- ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors)

PEST Analysis จึงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ และใช้กันอย่างแพร่หลาย ในการทำความเข้าใจกับความเสี่ยงเชิงกลยุทธ์ที่จะระบุนการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบของสภาพแวดล้อมภายนอก ที่มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งการแข่งขันของบริษัท สภาพแวดล้อมภายนอกนั้นจะประกอบไปด้วยตัวแปรที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของบริษัท แต่บริษัทเป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ เพื่อปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ขององค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ปัจจัยภายนอกที่หลากหลายนี้มีความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบสำคัญต่อการวางแผนตำแหน่งทางการแข่งขันของบริษัท นักยุทธศาสตร์จึงพยายามที่จะทำความเข้าใจปัจจัยภายนอก และประเมินว่ารูปแบบธุรกิจจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมอย่างไร ซึ่งการปรับกลยุทธ์ก่อนจะทำให้ผลกระทบจากปัจจัยภายนอกเหล่านี้ลดลง และมีโอกาสใช้ประโยชน์จากสถานการณ์แข่งขันใหม่ที่จะเกิดขึ้นในกระบวนการนี้

การวิเคราะห์ PEST และรูปแบบต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งของ "ขั้นตอนการประเมินผล" ในขั้นตอนการบริหารเชิงกลยุทธ์ กระบวนการนี้เริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของบริษัทในเชิงลึก การวิเคราะห์ด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกนั้น เป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส ซึ่งประโยชน์ของการรวม PEST และ SWOT จะเพิ่มขึ้นเมื่อใช้ร่วมกับ Porter's five forces model (Tanya Sammut-Bonnici and David Galea, 2015)

2.3.1 ปัจจัยด้านการเมือง (Political Factors)

ขอบเขตของปัจจัยด้านการเมืองนั้นกล่าวถึง นโยบายรัฐบาลที่มีแนวโน้มเข้าไปแทรกแซงในสภาพแวดล้อมทางการค้า เป็นปัจจัยสำคัญในการวิเคราะห์ PEST กฎหมายการค้า การเสียภาษีแรงงาน และการออกกฎหมายสิ่งแวดล้อมเป็นปัจจัยที่ต้องนำมาพิจารณา รวมทั้งข้อจำกัดทางการค้าและความมั่นคงทางการเมืองก็เป็นปัจจัยสำคัญที่สามารถกำหนดความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของธุรกิจได้ เนื่องจากปัจจุบันกระแสโลกาภิวัตน์ในโลกธุรกิจมีมากยิ่งขึ้น อย่างการรวมกลุ่ม

เศรษฐกิจและก้าวไปสู่การเป็นส่วนหนึ่งของสภาพทางการเมือง การเฝ้าดูการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองทั้งภายในและระหว่างประเทศ ช่วยให้ข้อมูลเชิงธุรกิจที่จำเป็นในการพัฒนายุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่ต้องเผชิญในอนาคตอันใกล้

การกำหนดนโยบายของรัฐบาลอาจมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อยุทธศาสตร์ของบริษัท อย่าง นโยบายการคลัง, สิ่งจูงใจสำหรับองค์กร, การวางแผนและอนุญาต, ขั้นตอนการออกใบอนุญาต และการอนุมัติผลิตภัณฑ์ใหม่ กระบวนการและบริการ ระดับการคอร์ปชั่น และความโปร่งใส นโยบายสนับสนุนอุตสาหกรรมของภาครัฐ

แม้ว่าเศรษฐกิจโลกส่วนใหญ่จะยอมรับรูปแบบการตลาดเสรี แต่การแทรกแซงจากรัฐบาลยังมีนัยสำคัญเกิดขึ้นในพื้นที่ที่มีความไม่สมบูรณ์ของตลาด การแทรกแซงทางการเมืองที่เฉพาะเจาะจงในตลาดมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในบางด้าน อย่างการควบคุมดูแลโครงสร้างพื้นฐานของประเทศโดยตรงของรัฐบาล หรือผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยมีรัฐบาลเป็นผู้ควบคุมดูแล วางกฎเกณฑ์เป็นส่วนใหญ่ โทรคมนาคม สาธารณูปโภค และสถาบันการเงินถือเป็นตัวอย่างที่ดี เมื่อพิจารณาปัจจัยทางการเมืองข้างต้นจะเห็นได้ชัดว่า หากสภาพแวดล้อมทางการเมืองเปลี่ยนแปลงไปจะส่งผลกระทบต่อโครงสร้าง และการดำเนินงานของตลาดหรืออุตสาหกรรม การตรวจสอบปัจจัยข้างต้นอย่างต่อเนื่องในบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นสิ่งสำคัญ ในการสร้างความมั่นใจว่ากลยุทธ์ของบริษัท สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป บริษัทจะได้รับประโยชน์จากการกลั่นกรอง และประเมินสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่กำลังดำเนินการ หรือจะดำเนินการในอนาคต

2.3.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)

ปัจจัยทางเศรษฐกิจ มีผลกระทบมากที่สุดต่อความสามารถในการทำกำไร และความน่าสนใจโดยรวมของตลาด หรืออุตสาหกรรม

ตัววัดที่เป็นที่นิยมในการวัดผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจ หรือ ภาคอุตสาหกรรมของประเทศ คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว ที่วัดตามหลักความเท่าเทียมกันของอำนาจซื้อ เพื่อให้มีการเปรียบเทียบที่เป็นธรรมระหว่างประเทศต่าง ๆ โดยปกติแล้วชุดข้อมูลเวลาและเทคนิคการวิเคราะห์ที่ดัดดอยพหุคูณแบบหลายขั้นตอนจะนำไปใช้กับการคาดการณ์การพัฒนาโครงการในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในอนาคต ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว เป็นตัววัดที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่มีรายได้ยืดหยุ่นสูง ตัวอย่างของอุตสาหกรรมดังกล่าว ได้แก่ เครื่องประดับ การก่อสร้างบันเทิง การท่องเที่ยว การพนัน เครื่องสำอาง และสินค้าหรูหราต่าง ๆ

ในหมู่คนอื่น ๆ ในอุตสาหกรรมอื่น ๆ ความต้องการยังคงยึดหยุ่นได้ต่อความผันผวนของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัว เหล่านี้มักประกอบด้วย อาหาร บริการสุขภาพและสินค้าพื้นฐาน

แม้ว่าจะเป็นตัวชี้วัดที่เป็นประโยชน์ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศต่อหัวให้เฉพาะมุมมองบางส่วนของปัจจัยทางเศรษฐกิจที่อาจมีผลต่อบริษัท อย่างการเพิ่มขึ้นของอัตราเงินเฟ้อไม่เพียง แต่ลดกำลังซื้อของผู้บริโภคเท่านั้น แต่ก็มีผลกระทบต่อราคาวัตถุดิบและปัจจัยการผลิตอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการ ตรงกันข้ามการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนอาจส่งผลให้ราคาที่สูงขึ้นหรือต่ำลงของผลิตภัณฑ์และบริการ ภาษีที่สูงขึ้นมีผลกระทบในทางลบกับรายได้ของผู้บริโภค อัตราการว่างงานสูงในมุมมองของนักลงทุนคือดาบสองคม ในด้านความสามารถการซื้อของผู้บริโภคลดลง แต่ในทางกลับกันก็ทำให้สามารถเข้าถึงตลาดแรงงานที่ถูกลง นอกจากนี้การเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยธนาคารมีผลกระทบต่อทั้งผู้บริโภคและนักลงทุนเหมือนกัน ในกรณีผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะประหยัดเงินรายได้ส่วนหนึ่งของตนมากกว่าที่จะใช้จ่ายในสินค้าอุปโภคบริโภค เมื่ออัตราดอกเบี้ยของธนาคารเพิ่มขึ้น ผู้บริโภคมีแนวโน้มที่จะกั๊ยืมเงินจากธนาคารและสถาบันการเงินเพื่อซื้อสินค้า อย่าง รถ อสังหาริมทรัพย์ และเครื่องใช้ร่้อยลง ในด้านนักลงทุนนักลงทุนมีแนวโน้มที่จะกั๊ยืมเงินน้อยลง และเปลี่ยนเส้นทางของรายได้ส่วนหนึ่งไปลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำมากกว่าการขยายการเติบโตของบริษัท สาเหตุหลักมาจากการเพิ่มขึ้นของต้นทุน

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบที่แตกต่างกัน บริษัทจำเป็นต้องมองเห็นรูปแบบพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงที่สัมพันธ์กันระหว่างเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมให้ชัดเจน ในบางกรณีผลการเปลี่ยนแปลงอาจไม่ส่งผลเพียงระดับของอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ยั้งรวมถึงผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของประเทศที่แตกต่างกัน ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาสหภาพยุโรปได้เผชิญหน้ากับปัญหาทางการเงิน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจถดถอยแผ่กระจายไปทั่วยุโรป ไชปรัส กรีซ ไรอร์แลนด์ โปรตุเกส และสเปนเป็นเหมือนจุดเริ่มต้น แต่ผลของโดมิโนยังได้ทิ้งร่องรอยไว้ในประเทศอื่น ๆ

2.3.3 ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม (Socio-Cultural Factors)

แนวโน้มทางสังคมกำหนดแบบแผนประเพณี ทศนคติ และรสนิยมของผู้บริโภค รวมถึงปริมาณความต้องการสินค้าหรือบริการ การติดตามแนวโน้มทางสังคมช่วยให้บริษัท สามารถปรับตำแหน่งผลิตภัณฑ์หรือบริการของตนให้พอดีกับความคาดหวังที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้บริโภค

ระดับการศึกษาของคนในสังคมที่สูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการมีพนักงานที่มีศักยภาพสูงขึ้น แต่ก็ทำให้ความต้องการของผู้บริโภคมีความหลากหลายมากขึ้น บริษัทโทรคมนาคมและธนาคาร ตระหนักดีว่าความต้องการของลูกค้ามีความหลากหลายมากขึ้น บริษัทได้ปรับโครงสร้าง

แบบจำลองทางธุรกิจของตนไปสู่ทิศทางที่ผู้บริโภคเป็นศูนย์กลางมากขึ้น การแบ่งส่วนตลาดจะปรับเปลี่ยนจากกลุ่มประชากรแบบเดิม ๆ ไปให้ความสำคัญกับวิถีชีวิตมากขึ้น

การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของประชากรอาจมีผลกระทบต่อหลายส่วนของเศรษฐกิจ ประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่กำลังเผชิญกับความท้าทายของโครงสร้างประชากรสูงอายุ ประชากรสูงอายุสร้างความต้องการเพิ่มขึ้นสำหรับ ยา บริการดูแลสุขภาพ และบริการสนับสนุน แต่ลดความต้องการสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับคนรุ่นใหม่ (เช่นการศึกษา) การประเมินปัจจัยทางสังคมช่วยให้ บริษัทสามารถพยากรณ์อนาคต จากความกดดันที่ต้องเผชิญจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับการตัดสินใจเชิงนโยบายของรัฐบาลซึ่งจะส่งผลกระทบต่อบริษัท

2.3.4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technological Factors)

การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วถูกขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมที่ผู้ประกอบการพยายามผลักดันข้อจำกัดในปัจจุบัน เพื่อขยายขอบเขตความได้เปรียบของเทคโนโลยีที่มี และข้อได้เปรียบทางการแข่งขัน นวัตกรรมทางเทคโนโลยีสามารถเป็นตัวกำหนดการตายของอุตสาหกรรมบางประเภทหรือสร้างโอกาสใหม่ ๆ

การแพร่กระจายของอินเทอร์เน็ตและอีคอมเมิร์ซเกิดขึ้นแล้ว ด้วยการใช้คนกลางในระบบออนไลน์เชื่อมต่อระหว่างผู้ซื้อ ผู้ขาย และคนกลางอิสระอื่น ๆ ถูกเรียกว่า Disintermediation ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวผู้บริโภคได้กลายเป็นผู้วางแผนและจองการเดินทางด้วยตนเองผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ นอกจากนี้ผู้ค้าปลีกจำนวนมากพบการแข่งขันที่รุนแรงเพิ่มขึ้นจากการเผชิญกับการแข่งขันจากร้านค้าออนไลน์ ในทางกลับกันเทคโนโลยีได้ให้กำเนิดตัวกลางรูปแบบใหม่อย่าง Amazon, eBay และ Expedia ซึ่งตัวกลางใหม่นี้มีข้อได้เปรียบจากประสิทธิภาพของเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นช่องทางใหม่ในการทำการตลาดผลิตภัณฑ์หรือบริการ ช่องทางเหล่านี้ผู้บริโภคสามารถที่จะเผยแพร่ความคิดเห็นที่เป็นกลางของผู้บริโภคเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคคนอื่น ๆ

จากมุมมองทางธุรกิจเทคโนโลยีสามารถใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบทางการแข่งขันผ่านหลายปัจจัย ซึ่งอาจรวมถึง การผลิตที่ถูกกว่า การเข้าถึงลูกค้าที่ดีขึ้น การสร้างแบรนด์ที่ดีขึ้น คุณภาพผลิตภัณฑ์ และระดับธุรกิจอัจฉริยะ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว บริษัทต้องตื่นตัวในการปรับปรุงพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องในอุตสาหกรรม โดยคำนึงถึงความสามารถในการทำกำไรในอนาคต

2.4 กระบวนการของ PEST ANALYSIS (Tanya Sammut-Bonnici and David Galea,2015)

กระบวนการที่เกี่ยวข้องการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของบริษัท ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การระบุปัจจัยในปัจจุบันและอนาคตในสภาพแวดล้อมทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีภายนอกของบริษัท
2. การวิเคราะห์ผลกระทบของแต่ละปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันของบริษัท
3. การแบ่งประเภทของแต่ละปัจจัยเป็น โอกาสหรือความเสี่ยงสำหรับบริษัท
4. จัดลำดับความสำคัญเชิงกลยุทธ์โดยมองด้านของโอกาสและภัยคุกคามของแต่ละปัจจัย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี การจัดอันดับจะขึ้นอยู่กับขอบเขตและระยะเวลาของผลกระทบต่อบริษัท
5. การพัฒนากลยุทธ์เพื่อแก้ไขหรือลดผลกระทบเชิงลบและสร้างผลกระทบเชิงบวก การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกควรคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อ ทรัพยากร ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร และความสามารถหลักของบริษัท

การวิเคราะห์ ปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ต้องความตระหนักถึงสภาพแวดล้อมภายนอก ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างชัดเจนองค์ประกอบต่าง ๆ ของกรอบ ตัวอย่างเช่นการเพิ่มขึ้นของภาษีโดยภาครัฐมีแนวโน้มที่จะทำให้กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง แต่ในทางกลับกัน ก็มีการลงทุนเพิ่มเติมในประเทศเพิ่มการจ้างงานและความมั่งคั่ง

2.5 แนวทางการวัด ความสำเร็จขององค์กร

การศึกษาเรื่องความสำเร็จขององค์กรนั้น จะเป็นไปในลักษณะของการประเมินผล โดยแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับองค์กรตั้งแต่อดีตมาจะ พบว่าในแต่ละช่วงยุคสมัยนักคิดนักทฤษฎีต่างสร้างแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับองค์กรโดยมุ่งหวังให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งแม้ว่าในรายละเอียดของความคิดแต่ละสมัยจะแตกต่างกัน และพัฒนาแนวคิดที่เกี่ยวกับองค์กรเรื่อยมา แต่แนวคิดทั้งหมดล้วนแล้วแต่มีวัตถุประสงค์เดียวกันทั้งสิ้น ความสำเร็จขององค์กรอาจแตกต่างกันไปตามเงื่อนไขและบริบทที่ต่างกัน โดยจะเห็นได้จากพัฒนาการของแนวคิดตั้งแต่การจัดการแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ทฤษฎีการบริหาร (Administrative Theories) การบริหารแบบราชการ (Bureaucratic Administration) ทฤษฎีโครงสร้างตามสถานการณ์ (Contingency Theory) เรื่อยมาจนถึงแนวคิดองค์กรสมัยใหม่ เช่น องค์กรเสมือนจริง (Virtual Organization) องค์กรบริหารตนเอง

(Self-Organizations) องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) ล้วนแล้วแต่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อสร้างให้เกิดผลการดำเนินงานขององค์กรทั้งสี่นี้จะแตกต่างกันที่การให้ความสำคัญในปัจจัยผลการดำเนินงานขององค์กรที่ไม่เหมือนกัน โดยประโยชน์ที่แท้จริงของการชีวิตความสำเร็จขององค์กรจะไม่ได้อยู่ที่การได้มาซึ่งตัวเลข หากแต่จะขึ้นอยู่กับการจัดการถึงความเข้าใจในความหมายของตัวเลขหรืออัตราส่วนต่าง ๆ (ปกพพล เดิมธีรกิจ,2555)

Krueger, F.N. and L.A. Carsrud (1993,pp. 320-322) กล่าวว่า องค์กรส่วนมากมักที่จะให้ความสำคัญกับผลการดำเนินงานในด้านการวิเคราะห์การเงินเพียงอย่างเดียว ซึ่งความเป็นจริงนั้นผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนจะต้องให้ความสำคัญในมิติอื่น ๆ เพื่อเป็นการพิจารณาถึงการพัฒนาขีดความสามารถขององค์กรที่แท้จริง และผลการดำเนินงานในแต่ละภาคส่วนก็ไม่จำเป็นต้องมีความหมายเหมือนกัน อาจแตกต่างตามความเหมาะสมของแต่ละองค์กร โดยส่วนมากแล้วผลการดำเนินงานขององค์กรมีความหมายที่ชัดเจนในตัวเองอยู่แล้ว คือ การที่องค์กรบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยที่สำคัญในการช่วยให้องค์กรเกิดผลการดำเนินงานคือ ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ภายในองค์กรเพราะองค์กรเกิดขึ้นจากการรวมกันของแต่ละหน่วยงานซึ่งแต่ละหน่วยงานนี้เองที่จะส่งผลกระทบของการดำเนินงานของกันและกัน ดังนั้นผลการดำเนินงานจะเกิดขึ้นก็ด้วยความร่วมมือและการประสานงานภายในองค์กร

Robbins (2003,p. 265) ผลการดำเนินงานขององค์กร หมายถึง ผลรวมของการปฏิบัติกิจกรรมในกระบวนการทั้งหมดขององค์กร โดยมีเป้าหมายเพื่อการจัดการสินทรัพย์ที่ดีขึ้น ความสามารถที่จะเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการแก่ลูกค้า การสร้างชื่อเสียงให้กับองค์กรและการพัฒนาความรู้ขององค์กรและองค์กรแห่งการเรียนรู้ Evan (1976) กล่าวว่า ความสำเร็จขององค์กรหมายถึง ความสามารถขององค์กรในการจัดการกับกระบวนการทั้ง 4 อันประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า (Inputs) ปัจจัยออก (Outputs) การเปลี่ยนแปลงสภาพ (Transformation) และผลย้อนกลับ (Feedback Effects) ซึ่งสัมพันธ์กับเป้าหมายขององค์กร

Rampsey (2008,p. 4) กล่าวว่า ความสำเร็จขององค์กร หมายถึง การบรรลุความต้องการตามที่ตั้งไว้ ซึ่งเกิดขึ้นจากการใช้ความสามารถหรือทรัพยากรทั้งหลายเพื่อให้ได้ผลลัพธ์นี้เช่นเดียวกันกับ Singer and Edmondson (2008,p. 33) ที่กล่าวว่าความสำเร็จขององค์กรคือการบรรลุซึ่งเป้าหมาย โดยผลการดำเนินงานขององค์กรมักจะประกอบไปด้วยการชีวิตด้วยมิติต่าง ๆ บางมิติอาจมีความสำคัญกับองค์กรหนึ่ง ในขณะที่ไม่มีความสำคัญกับอีกองค์กรก็เป็นได้ ยกตัวอย่างเช่น ในองค์กรการศึกษาภาครัฐผลการดำเนินงานขององค์กรจะไม่ได้ถูกชีวิตด้วยสถานะ หรือประสิทธิภาพทางการเงิน ในขณะที่ในองค์กรโรงพยาบาล เป้าหมายทางการเงิน และผลของการรักษาจะเป็นการชีวิตผล

การดำเนินงานขององค์กรที่มีความเหมาะสมภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้องค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ต่างหันมาใช้เครื่องมือทางการจัดการรูปแบบใหม่ ๆ ในการบริหารและพัฒนาขีดความสามารถให้องค์กรสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ เครื่องมือที่นำมาใช้เพื่อวัดผลการดำเนินงานในปัจจุบันมีหลากหลาย ซึ่งเครื่องมือต่าง ๆ ก็มีเป็นแนวคิดอันเป็นประโยชน์ในการบริหารองค์กรสมัยใหม่ ซึ่งจะช่วยนำแนวความคิดไปสู่การลงมือปฏิบัติจริง

วิธีการทาง Balanced Scorecard มีจุดประสงค์ในการวัดระบบที่สมดุล (Balanced System) เป็นทางเลือกนอกเหนือจากการจัดการทางการเงิน (Kaplan and Norton, 2002) ความสมดุลที่กล่าวคือการวัดผลดำเนินงานที่เป็นการเงินและการวัดที่ไม่ใช่ทางการเงิน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล (Efficient and Effective) แนวคิดของ Balanced Scorecard สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์และมาตรการต่าง ๆ มาจากวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของผู้ประกอบการ ดังนั้นการวัดผลดำเนินงานที่ดีจะต้องโยงไปถึงกลยุทธ์ทางธุรกิจ และการวัดผลดำเนินงานควรเป็นผลจากกลยุทธ์ เพื่อสนับสนุนความสำคัญของวัตถุประสงค์

วิธีการทาง Balanced Scorecard ไม่ใช่เป็นการรวบรวมเพียงวิธีต่าง ๆ ที่ใช้วัดผลดำเนินงานเท่านั้น แต่ยังเป็นการรายงานเศรษฐกิจ และการปฏิบัติงานขององค์กร นอกจากนี้ ยังเป็นการวัดหน่วยธุรกิจ จะสร้างมูลค่าให้ลูกค้าปัจจุบันและอนาคตอย่างไร และจะเพิ่มขีดความสามารถอย่างไรในการเพิ่มความสามารถภายใน และการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ ระบบและแนวทางการปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อเพิ่มผลประกอบการอนาคต การวัดด้านต่าง ๆ เหล่านี้ประกอบด้วยมุมมอง (Perspectives) 4 ด้าน คือ ด้านการเงิน (Financial Perspective) ด้านลูกค้า (Customer Perspective) ด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) และด้านการเรียนรู้และการเจริญเติบโต (Learning and Growth Perspective) มุมมองแต่ละด้านจะมีวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ขององค์กรเป็นศูนย์กลาง ในแต่ละด้านประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

1. วัตถุประสงค์ (Objective) คือสิ่งที่องค์กรมุ่งหวังหรือต้องการที่จะบรรลุในแต่ละด้าน
2. ตัวชี้วัด (Measures หรือ Key Performance Indicators) คือ ตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์ในแต่ละด้าน และตัวชี้วัดเหล่านี้จะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดว่า องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ในแต่ละด้านหรือไม่
3. เป้าหมาย (Target) คือ เป้าหมายหรือตัวเลขที่องค์กรต้องการจะบรรลุในตัวชี้วัดแต่ละประการ

4. แผนงาน โครงการ หรือ กิจกรรม (Initiatives) ที่องค์กรจะจัดทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดขึ้น โดยในขั้นนี้ยังไม่ใช้แผนปฏิบัติการที่จะทำแต่เป็นเพียงแผนงาน โครงการ หรือ กิจกรรม เบื้องต้นที่ต้องทำเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

จรินทร์ อาสาทรงธรรม (2546) ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดผลประกอบการไว้ว่า ด้านการเงินประกอบด้วย การเพิ่มขึ้นของกำไร การเพิ่มขึ้นของรายได้ และการลดลงของต้นทุน ด้านลูกค้าประกอบด้วย ความพึงพอใจของลูกค้า ส่วนแบ่งตลาด การรักษาฐานลูกค้าเดิม และการเพิ่มลูกค้าใหม่ ด้านกระบวนการภายในประกอบด้วยผลิตภาพทักษะของพนักงานคุณภาพวงจรเวลาและการปฏิบัติงาน และด้านการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กร ได้แก่ ความพึงพอใจและทัศนคติของพนักงาน ทักษะ (Skill) ของพนักงาน และอัตราการเข้าออกของพนักงาน จากงานวิจัยที่ผ่านมาชี้ให้เห็นแนวคิดของความสำเร็จของการดำเนินธุรกิจไว้หลายแนวทาง

การวัดผลการดำเนินงานธุรกิจ มีหลายมิติ โดยแบ่งเป็นกลุ่มได้ 2 กลุ่ม คือ การวัดตามปรนัย (Objective) และการวัดตามอัตวิสัย (Subjective) ซึ่งไม่มีข้อสรุปว่าการวัดแบบใดที่เหมาะสม การวัดตามปรนัยเป็นการวัดแบบสมบูรณ์ (Absolute Measure) ในขณะที่การวัดตามอัตวิสัยเป็นการเสนอความคิดเห็นส่วนบุคคล มีการศึกษามากมายที่เลือกการวัดตามอัตวิสัยต่อผลการดำเนินงาน เพราะมีความลำบากในการขอข้อมูลแท้จริงทางการเงิน สาเหตุมาจากผู้จัดการมักจะปฏิเสธให้ข้อมูลที่ถูกต้อง แม้ตัวเลขที่ได้มาหรือเป็นที่เปิดเผย ข้อมูลเหล่านั้นมักจะไม่ใช่สะท้อนถึงผลประกอบการจริง เพราะผู้จัดการอาจบิดเบือนข้อมูลเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีทั้งตนเองและบริษัท นอกจากนี้ การวิจัยผลการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ยังคลุมถึงหน่วยต่าง ๆ ของธุรกิจที่มีผู้ประกอบการเป็นเจ้าของไม่นำเข้าสู่สาธารณะชน ด้วยเหตุต่าง ๆ ดังกล่าว งานวิจัยจะวัดผลการดำเนินงานโดยการวัดตามอัตวิสัย ซึ่งเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากกว่า เพราะสามารถเปรียบเทียบผลประกอบการทางบริษัทหรือธุรกิจต่าง ๆ ในทางตรงข้าม การวัดตามปรนัยจะมีผลแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรมและการซ่อนเร้นความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอิสระและผลประกอบการ (ปัจจัยตาม) ในความคิดเห็นของ อีกประการหนึ่ง ข้อมูลตามปรนัยที่ได้มาอาจไม่เหมาะกับระดับการศึกษาที่ต้องการ ในกรณีเหล่านี้ ข้อมูลตามอัตวิสัยเป็นทางเลือกที่ดีถ้าการวัดมีจุดประสงค์ เพื่อทราบสถานการณ์ปัจจุบัน (Kim, S.W., 2006a, pp.1084-1107; 2006b, pp. 241-248)

Hyvonen, Johanna (2007, pp. 343-366) ได้ให้ความหมาย การวัดความสำเร็จขององค์กร (Performance Measures) หมายถึง การวัดผลการดำเนินงาน 2 ด้านคือด้านความร่วมมือ (Contemporary) และ ด้านการเงิน (Finance) ด้านความร่วมมือ ประกอบด้วยตัววัดที่ไม่เกี่ยวกับด้านการเงิน เป็นการวัดแบบคุณภาพ ความพึงพอใจของลูกค้า การวัดเชิงคุณภาพ และด้านการเงิน ได้แก่

การแบ่งปันผลกำไร การควบคุมกำไร การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงงบประมาณและอัตราเงินทุนหมุนเวียน

Hsu, Chin-Chun and Arun Pereira (2008, pp. 188-205) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความสำเร็จขององค์กร (Firm Performance) หมายถึง การกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ เช่น ความได้เปรียบจากผลิตภัณฑ์ ทรัพยากร ความเป็นสากลขององค์กร ฐานะทางการเงิน การเรียนรู้ทางสังคม การเรียนรู้ทางเทคโนโลยี การเรียนรู้ทางการตลาด การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และการเปลี่ยนแปลงทางการตลาด

จากความหมายของการวัดความสำเร็จขององค์กร สามารถสรุปได้ว่า การวัดความสำเร็จขององค์กร หมายถึง การกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับผลการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วยตัววัดที่ไม่เกี่ยวกับเงิน การวัดแบบดุลยภาพ ความพึงพอใจของลูกค้า การวัดเชิงคุณภาพ และด้านการเงิน ได้แก่ การแบ่งปันผลกำไร การควบคุมกำไร การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงงบประมาณ สภาพคล่องทางการเงิน มูลค่าหนี้สิน ราคามูลค่าของสินทรัพย์ขององค์กร และอัตราเงินทุนหมุนเวียน เป็นต้น

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นฤมล พึ่งทอง (2557) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยภายนอกองค์กรของอุตสาหกรรมยางรถยนต์กับมูลค่าการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทยและอิทธิพลของปัจจัยภายในองค์กรและภายนอกองค์กรที่มีต่อการส่งออกยางรถยนต์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผู้บริหารองค์กร หัวหน้าแผนก ผู้ปฏิบัติงานตามสายงานของบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมยางรถยนต์ จำนวน 384 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยภายในองค์กร และปัจจัยภายนอกองค์กรด้านภาวะเศรษฐกิจ กฎหมาย การเมือง และวัฒนธรรม ด้านอัตราการแลกเปลี่ยนเงินตรา ด้านราคาของวัตถุดิบ และด้านคู่แข่งมีความสัมพันธ์กับการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทยในระดับปานกลาง และผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นแบบพหุ พบว่า ปัจจัยภายในองค์กร และปัจจัยภายนอกองค์กรของอุตสาหกรรมยางรถยนต์นั้น มีอิทธิพลต่อการส่งออกยางรถยนต์จากประเทศไทยปานกลาง

สุวิทย์ อินเจียน (2559) ได้ศึกษารูปแบบกลยุทธ์ ระดับ ความสำเร็จ และความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์กับ ความสำเร็จของผู้ประกอบธุรกิจผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรในจังหวัดสมุทรปราการ

เพื่อนำเสนอกลยุทธ์ที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพต่อผู้ประกอบการ กลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าของ หรือผู้บริหารกิจการผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 213 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent t-test ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และค่าไคว์สแคว์ พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นธุรกิจขนาดย่อม จัดตั้งในรูปแบบบริษัท มีจำนวนพนักงาน 50 คนขึ้นไป มีระยะเวลาในการดำเนินงานของกิจการ 5 ปี ขึ้นไป ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบกลยุทธ์ พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจพบว่า ด้านกระบวนการภายใน โดยภาพรวม มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก โดยที่ความสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเต็ม ที่ มีค่าคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ในขณะที่ด้านการเติบโตของกิจการพบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนใหญ่มีผลประกอบการดีขึ้น และมีจำนวนลูกค้าเพิ่มมากขึ้น ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ขนาดของกิจการ และรูปแบบของกิจการมี ความสำเร็จของผู้ประกอบการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า กลยุทธ์ทุกกลยุทธ์มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการผลิตด้านกระบวนการภายในไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ผลการทดสอบค่าไคว์สแคว์ พบว่า กลยุทธ์ทุกกลยุทธ์มีความสัมพันธ์กัน

ศิริญา ตังนฤมิตร (2558) ศึกษา ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยองค์การที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 2) ศึกษาถึงปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์การ ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่จดทะเบียนกับสำนักงานพาณิชย์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ณ ปี 2558 จำนวน 370 คน เครื่องมือในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการศึกษา การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยองค์การและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่วัดจากการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การแบบสมดุล พบว่า ปัจจัยองค์การมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและ มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์การและความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่วัดจากการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การแบบสมดุล

พบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมองค์การมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อาศิรา ราชเวียง (2560) ศึกษา อนาคตผู้ประกอบการในยุค 4.0 ทำโดยการศึกษาและ วิเคราะห์บนพื้นฐานของแนวคิด ทฤษฎี และหลักฐานวิจัยเชิงประจักษ์ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) อธิบายอนาคตผู้ประกอบการในยุค 4.0 2) วิเคราะห์ความสำคัญของอนาคตผู้ประกอบการในยุค 4.0 เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ปัจจุบันผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น ผู้ประกอบการจำเป็นต้องมีความสามารถเชิงนวัตกรรม ซึ่งเป็นเครื่องมือทางการแข่งขันที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ สร้างโอกาสให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้ง่ายขึ้น รวมทั้งมีโอกาสทางการตลาดที่ เพิ่มมากขึ้น จากการที่การบริโภคข้อมูลในปัจจุบันของผู้คนได้เปลี่ยนแปลงไป และมีแนวโน้มใช้สื่อ ทางออนไลน์มากขึ้น เนื่องจากการซื้อของออนไลน์มีความสะดวกสบายต่อผู้บริโภค การปรับตัวให้ เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจในโลกยุคปัจจุบันจะเป็นแรงส่งให้ธุรกิจมีศักยภาพแข็งแกร่ง และเติบโตอย่างยั่งยืนในอนาคต นอกเหนือไปจากการสร้างรายได้สูงสุดขององค์กรเพียงอย่างเดียว การเปลี่ยนแปลงที่จะทำให้เกิดความสมดุลระหว่างระบบเศรษฐกิจและระบบนิเวศน์ การนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในธุรกิจ ควบคู่ไปกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบต่อสังคมที่เพิ่มขึ้น ในการประกอบธุรกิจ จะช่วยให้ธุรกิจเติบโตได้อย่างยั่งยืนต่อไป

โอกาส เอี่ยมศิริวงศ์ (2556) ผลกระทบของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อภาคธุรกิจ จะมีความ คล้ายคลึงกับนวัตกรรมทางเทคโนโลยีอื่น ๆ เช่น ระบบคมนาคม พลังงานไฟฟ้า และระบบสื่อสาร โทรคมนาคม ซึ่งหากหยุดชะงักก็จะมีส่งผลกระทบต่อธุรกิจเพียงบางส่วน แต่จะกระทบต่อทุกภาค ส่วนเป็นลูกโซ่ จนกระทั่งก่อให้เกิดความสูญเสียในทางธุรกิจไปในที่สุด ดังนั้นในการเปลี่ยนแปลง นวัตกรรมเหล่านี้ ย่อมกวาดโลกทั้งใบไปสู่การปฏิวัติครั้งยิ่งใหญ่ได้เนื่องจากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต มีใช้นวัตกรรมที่ส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจเพียงบางส่วน แต่เป็นนวัตกรรมที่ส่งผลกระทบต่อกิจกรรม ทางเศรษฐกิจในระดับมหภาค ดังจะเห็นได้ว่าภาคธุรกิจทั่วไป ซึ่งรวมถึงภาครัฐต่างก็ล้วนปรับตัว ขนานใหญ่ ด้วยการผลักดันให้เกิดการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต เพื่อสอดคล้อง กับกระบวนการทางธุรกิจของตนได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ก็เพื่อประกาศความเป็นผู้นำทางเทคโนโลยี รวมถึงการปรับตัวเพื่อความอยู่รอด และเตรียมความพร้อมสำหรับการแข่งขันในสมรภูมิต่อไป

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2559) SMEs ที่ต้องเข้าสู่เวทีการค้าโลกยุคดิจิทัลก็จะก้าว ต่อไปได้โดยต้องแปลงสภาพ SMEs ให้กลายเป็น SMEs 4.0 ซึ่งหมายถึง SMEs digital ที่ไม่เพียงแค่นำเทคโนโลยีดิจิทัล มาช่วยในการพัฒนาการผลิตการค้าขายอย่างที่ผ่านมา แต่จะต้องทำงานทุกอย่าง

เริ่มตั้งแต่กระบวนการคิด การวางแผน และเมื่อนำไปสู่การปฏิบัติต้องอยู่บนพื้นฐานของดิจิทัลด้วย ไม่ว่าจะเป็นการออกแบบ การผลิต การจัดการ การตลาด การรับจ่ายเงิน การขนส่ง และการบริการ SMEs จึงจำเป็นที่ต้องมองและเข้าใจโลกยุคดิจิทัลที่แตกต่างไปจากมุมมองเดิม ที่สำคัญคือต้องเริ่มต้นที่จะ “Transform” เปลี่ยนผ่านตัวเองให้สามารถแข่งขันได้ในโลกของการค้าแบบใหม่ให้ได้ โดยจะต้องทำตัวเองให้เป็น “Digitize” ให้กลายเป็น SMEs ที่พร้อมที่จะสู้กันในโลกดิจิทัล และ Connect to the World เพื่อใช้โอกาสในการสื่อสารไปถึงในทุกมุมโลก

ประกายพรรณ สืบบุญกุล (2560) ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มการค้าปลีกเครื่องสำอาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มการค้าปลีกเครื่องสำอาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาข้อมูลทั่วไปของธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มการค้าปลีกเครื่องสำอาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 3) ศึกษาปัจจัยภายในธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มการค้าปลีกเครื่องสำอาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 4) ศึกษาปัจจัยภายนอกธุรกิจที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มการค้าปลีกเครื่องสำอาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร และ 5) ศึกษาปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มการค้าปลีกเครื่องสำอาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ ข้อมูลทั่วไปของธุรกิจ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ เงินทุนในการจัดตั้งธุรกิจ แหล่งเงินทุน จำนวนแรงงาน และประเภทการจัดตั้งธุรกิจ ด้านปัจจัยภายในธุรกิจ มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ การดำเนินการผลิต การกระจายสินค้า การตลาดและการขายบริการ โครงสร้างพื้นฐาน ทรัพยากรมนุษย์การพัฒนาเทคโนโลยี และการจัดซื้อด้านปัจจัยภายนอกธุรกิจ อิทธิพลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านการแข่งขัน และด้านลูกค้า

ต่อสันต์ พิพัฒน์สุทธิ (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กับผลประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตจังหวัดจันทบุรี กล่าวว่า ผู้ประกอบการควรจะศึกษาหาความรู้ทางด้านการเมืองนโยบายรัฐบาลข้อกฎหมายต่าง ๆ เพื่อใช้ประโยชน์ในการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน เนื่องจากมีหน่วยงานมากมายที่รัฐบาลมอบหมายให้ดูแลการดำเนินกิจการของธุรกิจขนาดกลางและ

ขนาดย่อม มีการส่งเสริมการลงทุนการกู้เงินจากธนาคารที่เอื้อประโยชน์ให้มากมาย การที่รัฐบาลทำเช่นนี้ก่อให้เกิดการลงทุนมากขึ้น ผู้ประกอบการต้องวางแผนนำมาซึ่งกำไร

วัชรีย์ กำจัด โสรก และศรัณยา เลิศพุทธรักษ์ (2557) ศักยภาพของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการประกอบธุรกิจนำเข้า-ส่งออกสินค้าระหว่าง ประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาศักยภาพของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่เป็นกลยุทธ์สู่ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจนำเข้า-ส่งออกสินค้าระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน 2) เพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะในการประกอบธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมนำเข้า-ส่งออกสินค้าระหว่าง ประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ให้ประสบความสำเร็จ พบว่าศักยภาพด้านความสามารถของผู้ประกอบการมีทั้งความสามารถด้านการบริหารจัดการทางธุรกิจความสามารถทางความคิดและสติปัญญา ความสามารถทางการพูดและการเจรจา ความสามารถทางด้านคุณธรรมจริยธรรม และความสามารถทางด้านความกล้าและความพยายาม ศักยภาพด้านการตระหนักถึงโอกาส พบว่า ผู้ประกอบการมีโอกาสทางด้านการตลาด โอกาสจากตัวผลิตภัณฑ์หรือตัวสินค้า โอกาสจากคำแนะนำที่ดี โอกาสด้านภูมิประเทศและขนาดประชากรและโอกาสจากนโยบายทางการค้าของประเทศศักยภาพด้านความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคพบว่าผู้ประกอบการมีความสามารถในการฟื้นฟูอุปสรรคทางด้านคุณภาพสินค้าเอกสารแรงงานความเสียหายระยะเวลาการจัดส่งสินค้าและการขนส่งสินค้าศักยภาพด้านการจัดการทุนมนุษย์และทุนทางสังคม พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จผู้ประกอบการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นศึกษาหลักสูตรระยะสั้น เรียนรู้รวดเร็วและตลอดเวลา มีประสบการณ์มีสุขภาพอนามัยที่ดีมี ความรับผิดชอบ การฝึกอบรมวัฒนธรรม ประเพณี วิถีการดำเนินชีวิตศีลธรรมความซื่อสัตย์ ขยันตรงต่อเวลามีค่าตอบแทนและการดูแลเหมาะสม ระบบบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่ดี การมีมนุษยสัมพันธ์หรือการมีพันธมิตรที่ดี การสื่อสารด้วยภาษาจีน การเจรจาต่อรองความไว้วางใจ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระบบความคิดและความรู้

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาปัจจัยภายนอก ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอก กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการนำเสนอในบทจะอธิบายประชากร (Population) ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ตัวแปรที่ศึกษา (Variables) เครื่องมือ (Instrumentation) กระบวนการรวบรวมข้อมูล (Procedure for Data Collection) และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สำหรับการศึกษา (Statistical Analyses Used in this Study)

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ประกอบกิจการการ ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีจำนวนสถานประกอบการทั้งสิ้น 21,741 บริษัท (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2560)

การสุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยสูตรของ Taro Yamane (Taro Yamane, 1973)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง กำหนดให้มีความเท่ากับ 0.05

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อแทนค่าประชากรในสูตร จะได้ผลลัพธ์ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{21,741}{1 + (21,741 \times 0.05^2)}$$

$$n = 393$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (n) = 393 บริษัท

เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้สุ่มเลือก 5 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอบางประกง อำเภอบางคล้า อำเภอบางน้ำเปรี้ยว และอำเภอนมสามัคยา จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวกตามจำนวนที่กำหนดจากกรอบ

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่นำเข้ามาศึกษามีทั้งหมด 2 ปัจจัย คือ ข้อมูลทั่วไปของกิจการ และปัจจัยภายนอก (PEST) โดยรายละเอียดของตัวแปรทั้งหมด มีดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกิจการ
 1. ขนาดของกิจการ
 2. รูปแบบของกิจการ
 3. ลักษณะกิจการ
 4. จำนวนพนักงาน
 5. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ
2. ปัจจัยภายนอก (PEST) ประกอบด้วย
 1. การเมือง
 2. เศรษฐกิจ
 3. สังคม
 4. เทคโนโลยี

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยแบบสอบถามจะครอบคลุมปัจจัยสำคัญทั้ง 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ส่วนปัจจัยภายนอก และส่วนปัจจัยความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีขั้นตอนการพัฒนาแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ พิจารณาจากข้อมูลพื้นฐานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จากนั้นทำการกำหนดเป็นรายข้อคำถาม แบ่งออกเป็น ด้านขนาดของกิจการ รูปแบบของกิจการ จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการดำเนินกิจการ โดยมาตรวัดเป็นแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) และมาตรวัดแบบอันดับ (Ordinal Scale)

ส่วนปัจจัยภายนอก เป็นแบบสอบถามที่ปรับปรุงมาจาก ศิริญา ตังนฤมิตร (2558) ที่ทำการปรับปรุงมาจาก แนวคิดทฤษฎีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก PEST

Analysis ได้ระบุขอบเขตของสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรออกเป็น 4 มิติ ได้แก่ การเมือง (Politics) เศรษฐกิจ (Economic) สังคม/วัฒนธรรม (Social/ Culture) เทคโนโลยี (Technological) โดยแบ่งมาตรวัดออกเป็น 5 ระดับสำหรับการวัดความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อตัวแปรสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กรทั้ง 4 ด้าน

ส่วนปัจจัยความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นแบบสอบถามที่ปรับปรุงมาจาก ปภพพล เต็มธีรกิจ (2555) ได้ระบุขอบเขตเกี่ยวกับความสำเร็จของการประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้แก่ การเติบโต การทำกำไร และความมั่นคงทางธุรกิจ โดยแบ่งมาตรวัดออกเป็น 5 ระดับ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สำหรับการวัดความคิดเห็นของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อตัวแปรปัจจัยความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

3.4 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของกิจการ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

1. ขนาดของกิจการ
2. รูปแบบของกิจการ
3. ลักษณะกิจการ
4. จำนวนพนักงาน
5. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากเอกสารรายงานการวิจัย ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ และคู่มือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวกับตัวแปรที่ต้องการศึกษา

2. กำหนดคำนิยามเชิงปฏิบัติการทุกตัวแปรที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาจากนั้นผู้วิจัยทำการระบุประเด็นสำคัญในแต่ละตัวแปรแล้วระบุพฤติกรรมในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

3. พิจารณาลักษณะของประเภทคำถามที่เหมาะสมและมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ของแต่ละตัวแปร โดยผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ต้องการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้มาตราประเมินค่าของแต่ละตัวแปรมากขึ้น

4. ตรวจสอบข้อคำถามแต่ละข้อว่าสามารถตอบตามมาตรวัดได้หรือไม่

5. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และหาค่าความเชื่อมั่น

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนปัจจัยความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้าง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจากเอกสารรายงานการวิจัย ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ และคู่มือที่เกี่ยวกับทั้งในประเทศและต่างประเทศที่เกี่ยวกับตัวแปรที่ต้องการศึกษา

2. กำหนดคำนิยามเชิงปฏิบัติการทุกตัวแปรที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาจากนั้นผู้วิจัยทำการระบุประเด็นสำคัญในแต่ละตัวแปรแล้วระบุพฤติกรรมในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น

3. พิจารณาลักษณะของประเภทคำถามที่เหมาะสมและมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ของแต่ละตัวแปร โดยผู้วิจัยทำการทบทวนวรรณกรรม แนวคิด เกี่ยวกับปัจจัยที่ต้องการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้มาตราประเมินค่าของแต่ละตัวแปรมากขึ้น

4. ตรวจสอบข้อคำถามแต่ละข้อว่าสามารถตอบตามมาตรวัดได้หรือไม่

5. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และหาค่าความเชื่อมั่น

3.5 การทดสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดรูปแบบการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ เพื่อความถูกต้อง และความเชื่อมั่น โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยฉบับนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ดังนี้

ความตรง (Validity)

นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาและความถูกต้องของภาษา รวมทั้งขอข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

ความเชื่อมั่น (Reliability)

1. นำแบบสอบถามเชิงสำรวจ (Pilot Test) ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปสำรวจกับกลุ่มประชากรตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

2. นำผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามเชิงสำรวจ (Pilot Test) มาวัดหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการในการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบัก (Cronbach,1990,p.204) ซึ่งได้

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) การวิจัยครั้งนี้กำหนดให้ค่าความเชื่อถือได้ของค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาจำนวนมากกว่า 0.7 ถือได้ว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีความน่าเชื่อถือ

3. จากการทดสอบเชิงสำรวจ (Pilot Test) กับกลุ่มประชากรตัวอย่าง 30 ท่าน ผลทดสอบค่าสัมประสิทธิ์แอลฟารวมเท่ากับ $\alpha = 0.954$

ตารางที่ 3.1 แสดงค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรแบบสอบถาม

ตัวแปร	Cronbach's Alpha
ปัจจัยภายนอก	0.871
- การเมือง	0.945
- เศรษฐกิจ	0.852
- สังคม	0.839
- เทคโนโลยี	0.855
ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	0.951

จากตารางที่ 3.1 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ที่ได้จากการวิเคราะห์มีค่ามากกว่า 0.7 ทุกค่าทุกตัวแปร แสดงว่าแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ สามารถนำมาใช้ในการวิจัยได้

3.6 การเก็บและการรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือไปยังหน่วยงานที่กำหนดเพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล
2. เตรียมแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลให้เพียงพอและอยู่ในสภาพที่เรียบร้อย
3. ผู้วิจัยเป็นผู้แจกแบบสอบถามตามประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 393 ชุด ในระหว่าง วันที่ 30 พฤศจิกายน ถึง 30 ธันวาคม 2561
4. ผู้วิจัยทำการตรวจดูความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ซึ่งพบว่ามีความสมบูรณ์ทุกฉบับ จึงนำไปวิเคราะห์ต่อไป

3.7 การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

การวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล และการนำเสนอสถิติที่เกี่ยวข้องมาใช้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติพรรณนาเกี่ยวกับภูมิหลังของธุรกิจ/กิจการ เพื่อทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ซึ่งการวิเคราะห์จะใช้สถิติพื้นฐานบรรยายเพื่อให้ทราบค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency)

2. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานเกี่ยวกับตัวแปร ปัจจัยภายนอก เพื่อให้ทราบลักษณะการแจกแจงของตัวแปร ซึ่งการวิเคราะห์จะใช้สถิติพื้นฐานบรรยายเพื่อให้ทราบค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Divination) ของตัวแปรที่ทำการศึกษาในส่วนนี้จะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป นอกจากนั้นการกำหนดเกณฑ์สำคัญในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกำหนดระดับการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามต่อปัจจัยต่าง ๆ ข้างต้นออกเป็น 5 ระดับ จากการคำนวณสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2543)

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{5} \\ &= .8 \end{aligned}$$

การแปลความหมายระดับคะแนนเฉลี่ย

4.21-5.00	หมายถึง	สูงมาก
3.41-4.20	หมายถึง	มาก
2.61-3.40	หมายถึง	ปานกลาง
1.81-2.60	หมายถึง	ต่ำ
1.00-1.80	หมายถึง	ต่ำมาก

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไปของกิจการ ต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะใช้สถิติเปรียบเทียบ t-test สำหรับการเปรียบเทียบไม่เกิน 2 กลุ่ม และใช้ F-Test สำหรับการเปรียบเทียบตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป พร้อมทั้งพิจารณาความแปรปรวนด้วยการพิจารณาค่า Test of Homogeneity of Variances หากพบว่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากันจะทำการพิจารณาสถิติ ANOVA และถ้ากรณีพบความแตกต่างเป็นรายกลุ่มจะทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD (Least Significant Different) หากพบว่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันจะทำการพิจารณาสถิติ Welch-test และถ้ากรณีพบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Games-Howell

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์แบบ Pearson Correlation ระหว่างตัวแปร เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ การวิเคราะห์ในส่วนนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จ การแปลความระดับความสัมพันธ์ ซึ่งพิจารณาว่าตัวแปรมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ และมีความสัมพันธ์กันในระดับใด จะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้ (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2549)

ค่า r มีค่ามากกว่า 0.91	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
ค่า r มีค่ามากกว่า 0.70-0.90	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์กันสูง
ค่า r มีค่ามากกว่า 0.30-0.69	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
ค่า r มีค่าน้อยกว่า 0.30	แสดงว่า	มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ
ค่า r มีค่าเท่ากับ 0	แสดงว่า	ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยภายนอก และความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนประมาณ 393 ตัวอย่าง ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ ได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ และอักษรย่อแทนการสื่อความหมายดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)
Sig.	แทน	ค่านัยสำคัญจากการคำนวณ (Significant value)
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้ศึกษาได้ทำการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติพรรณนา โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ด้วยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติพรรณนา โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติพรรณนา โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการทดสอบสมมติฐาน

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ Anova (F-test)

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายนอก และความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 393 บริษัท เมื่อจำแนกตาม ขนาดของกิจการ รูปแบบของกิจการ ลักษณะกิจการ จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการดำเนินกิจการขององค์กร โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ด้วยการแจกแจงความถี่และร้อยละ ปรากฏผลดังรายละเอียดตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกิจการ จำแนกตามขนาดของกิจการ รูปแบบของกิจการ ลักษณะกิจการ จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
ขนาดของกิจการ		
วิสาหกิจขนาดกลาง	183	46.56
วิสาหกิจขนาดย่อม	210	53.44
รวม	393	100.00

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกิจการ จำแนกตามขนาดของกิจการ

รูปแบบของกิจการ ลักษณะกิจการ จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการดำเนินกิจการ (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
รูปแบบกิจการ		
ส่วนบุคคล	89	22.65
ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนนิติบุคคล	290	73.79
วิสาหกิจชุมชน	14	3.56
รวม	393	100.00
ลักษณะกิจการ		
กิจการค้าส่ง	29	7.38
กิจการค้าปลีก	76	19.34
กิจการผลิตสินค้า/ให้บริการ	288	73.28
รวม	393	100.00
จำนวนพนักงาน		
ไม่เกิน 15 คน	151	38.42
16 - 50 คน	97	24.68
51 - 200 คน	115	29.26
200 คนขึ้นไป	30	7.64
รวม	393	100.00
ระยะเวลาดำเนินกิจการ		
ต่ำกว่า 5 ปี	37	9.42
5 ปีไม่เกิน 10 ปี	111	28.24
10 ปีไม่เกิน 15 ปี	75	19.08
15 ปีขึ้นไป	170	43.26
รวม	393	100.00

จากตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตจังหวัดระยอง จำนวน 393 บริษัท

ขนาดของกิจการ พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่เป็น วิสาหกิจขนาดย่อม จำนวน 210 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 53.44 ที่เหลือวิสาหกิจขนาดกลาง จำนวน 183 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 46.56

รูปแบบกิจการ พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนนิติบุคคล 290 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 73.79 กิจการส่วนบุคคล 89 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 22.65 ที่เหลือจัดตั้งเป็นวิสาหกิจชุมชน 14 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3.56

ลักษณะกิจการ พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็น กิจการผลิตสินค้า/ให้บริการ 288 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 73.28 กิจการกิจการค้าปลีก 76 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19.34 ที่เหลือเป็นกิจการค้าส่ง 29 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.38

จำนวนพนักงาน พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานระหว่าง ไม่เกิน 15 คน จำนวน 151 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 38.42 รองลงมา ได้แก่จำนวนพนักงาน 51 - 200 คน จำนวน 115 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 29.26 จำนวนพนักงาน 16-50 คน จำนวน 97 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 24.68 และจำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป จำนวน 30 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.64 ตามลำดับ

ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 170 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 43.26 รองลงมา ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 5 ปีไม่เกิน 10 ปี จำนวน 111 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 28.24 ระยะเวลาในการดำเนินกิจการอยู่ ระหว่าง 10ปี ไม่เกิน 15 ปี จำนวน 75 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 19.08 และระยะเวลาในการดำเนินกิจการต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 37 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 9.42 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านการเมือง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านสังคม และปัจจัยด้านเทคโนโลยี นำเสนอด้วยตาราง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของปัจจัยภายนอกด้านการเมือง

ด้านการเมือง	ระดับ					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ธุรกิจของท่านได้รับการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภาครัฐ	20 (5.09)	55 (14.00)	105 (26.72)	106 (26.97)	107 (27.22)	2.43	1.04	น้อย	1
2. ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	24 (6.11)	24 (6.11)	96 (24.42)	130 (33.08)	119 (30.28)	2.25	1.13	น้อย	2
3. ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐให้สามารถเข้าถึงเงินทุน	26 (6.62)	8 (2.03)	132 (33.59)	92 (23.41)	135 (34.35)	2.23	1.14	น้อย	3
4. ธุรกิจของท่านได้รับการส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ เทคโนโลยีและภาษาต่างประเทศให้ผู้ประกอบการจากหน่วยงานภาครัฐ	14 (3.56)	25 (6.36)	84 (21.37)	105 (26.72)	165 (41.99)	2.03	1.10	น้อย	5

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของปัจจัยภายนอกด้านการเมือง
(ต่อ)

ด้านการเมือง	ระดับ					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
5. ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐเข้าสู่ระบบห่วงโซ่อุปทานบริษัทขนาดใหญ่	22 (5.60)	11 (2.80)	74 (18.83)	109 (27.73)	177 (45.04)	1.96	1.12	น้อย	6
6. ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ	21 (5.34)	11 (2.80)	72 (18.32)	98 (24.94)	191 (48.60)	1.91	1.12	น้อย	7
7. ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากนโยบายของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง	22 (5.60)	28 (7.13)	77 (19.59)	101 (25.70)	165 (41.98)	2.09	1.18	น้อย	4
ภาพรวม						2.13	1.04	น้อย	-

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.13 (SD = 1.04)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ ธุรกิจของท่านได้รับการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 2.43 (SD = 1.04) ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน มีค่าเฉลี่ย 2.25 (SD = 1.13) ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐให้สามารถเข้าถึงเงินทุน มีค่าเฉลี่ย 2.23 (SD = 1.14) ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากนโยบายของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ย 2.09 (SD = 1.18) ธุรกิจของท่านได้รับการส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ เทคโนโลยีและภาษาต่างประเทศให้ผู้ประกอบการจาก

หน่วยงานภาครัฐ มีค่าเฉลี่ย 2.03 (SD = 1.10) ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐเข้าสู่ระบบห่วงโซ่อุปทานบริษัทขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ย 1.96 (SD = 1.12) ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศมีค่าเฉลี่ย 1.91 (SD = 1.12) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	ระดับ					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา	24 (6.11)	26 (6.61)	116 (29.52)	159 (40.46)	68 (17.30)	2.44	1.05	น้อย	3
2. ผู้บริโภคมีความสามารถในการใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มมากขึ้น	14 (3.56)	24 (6.11)	118 (30.02)	166 (42.24)	71 (18.07)	2.35	0.96	น้อย	4
3. ธุรกิจของท่านสามารถเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบด้วยต้นทุนที่เหมาะสมได้	24 (6.11)	56 (14.25)	201 (51.14)	80 (20.36)	32 (8.14)	2.90	0.95	ปานกลาง	2
4. โอกาสในการขยายตลาดสินค้าและบริการ	27 (6.87)	100 (25.45)	154 (39.19)	75 (19.08)	37 (9.41)	3.01	1.05	ปานกลาง	1
ภาพรวม						2.67	0.87	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.67 (SD = 0.87)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ โอกาสในการขยายตลาดสินค้าและบริการ มีค่าเฉลี่ย 3.01 (SD = 1.05) ธุรกิจของท่านสามารถเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบด้วยต้นทุนที่เหมาะสม ได้มีค่าเฉลี่ย 2.90 (SD = 0.95) เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัว ในช่วง 3 ปี ที่ผ่านมา 2.44 (SD = 1.05) ผู้บริโภคมีความสามารถในการใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 2.35 (SD = 0.96)

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของปัจจัยภายนอก ด้านสังคม

ด้านสังคม	ระดับ					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. ลูกค้ำมีการปรับตัวตามกระแสค่านิยมสังคม	45 (11.45)	143 (36.39)	172 (43.77)	23 (5.85)	10 (2.54)	3.48	0.87	มาก	1
2. มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมสมัยใหม่ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา	60 (15.27)	134 (34.10)	130 (33.08)	57 (14.50)	12 (3.05)	3.44	1.01	มาก	2
ภาพรวม						3.46	0.89	มาก	-

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.46 (SD = 0.89)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ ลูกค้ำมีการปรับตัวตามกระแสค่านิยมสังคม มีค่าเฉลี่ย 3.48 (SD = 0.87) มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมสมัยใหม่ในช่วง 3 ปี ที่ผ่านมา มีค่าเฉลี่ย 3.44 (SD = 1.01)

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของปัจจัยภายนอก
ด้านเทคโนโลยี

ด้านเทคโนโลยี	ระดับ					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
1. องค์กรของท่านมีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีด้านการผลิตและบริการ	42 (10.69)	128 (32.57)	144 (36.64)	68 (17.30)	11 (2.80)	3.31	0.97	ปานกลาง	2
2. องค์กรของท่านมีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร	40 (10.18)	177 (45.04)	139 (35.37)	25 (6.36)	12 (3.05)	3.53	0.88	มาก	1
ภาพรวม						3.42	0.86	มาก	-

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.42 (SD = 0.86)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ องค์กรของท่าน มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ด้านการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ย 3.53 (SD = 0.88) องค์กรของท่าน มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ด้านการผลิตและบริการ มีค่าเฉลี่ย 3.31 (SD = 0.97)

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับของปัจจัยภายนอก
ในภาพรวม

ปัจจัยภายนอก	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการเมือง	2.13	1.04	น้อย	4
2. ด้านเศรษฐกิจ	2.67	0.87	ปานกลาง	3
3. ด้านสังคม	3.46	0.89	มาก	1
4. ด้านเทคโนโลยี	3.41	0.86	มาก	2
ภาพรวม	2.62	0.77	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยภายนอก โดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.62 (SD = 0.77)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ ด้านสังคม ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ายู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.46 (SD = 0.89) ด้านเทคโนโลยี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ายู่ใน ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.41 (SD = 0.86) ด้านเศรษฐกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ายู่ใน ระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.67 (SD = 0.87) และ ด้านการเมือง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ายู่ใน ระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.13 (SD = 1.04) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบไปด้วยด้านการเติบโต ด้านการทำกำไร และด้านความมั่นคงทางธุรกิจ นำเสนอด้วยตาราง โดยสถิติเชิงพรรณนาที่ใช้ในการอธิบาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของความสำเร็จของวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการเติบโต

ด้านการเติบโต	ระดับ					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	ไม่มีการ	ลดลงไม่	ลดลง				
	ระหว่าง 10-30 %	ไม่เกิน 10%	เปลี่ยน แปลง	เกิน 10%	ระหว่าง 10-30%				
1. การเพิ่มขึ้น ของรายได้	53 (13.49)	106 (26.97)	60 (15.27)	81 (20.61)	93 (23.66)	2.86	1.40	ปาน กลาง	4
2. การเพิ่มขึ้น ของส่วนแบ่ง ทางการตลาด	59 (15.01)	103 (26.21)	105 (26.72)	73 (18.57)	53 (13.49)	3.11	1.26	ปาน กลาง	1
3. การเติบโต ของยอดขาย	37 (9.41)	125 (31.81)	82 (20.87)	77 (19.59)	72 (18.32)	2.94	1.28	ปาน กลาง	2
4. การเพิ่มขึ้น ของจำนวน พนักงาน	27 (6.87)	66 (16.80)	171 (43.51)	95 (24.17)	34 (8.65)	2.89	1.01	ปาน กลาง	3
ภาพรวม						2.95	1.06	ปาน กลาง	-

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน
จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการเติบโต พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.95 (SD = 1.06)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ การเพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งทางการตลาด
มีค่าเฉลี่ย 3.11 (SD = 1.26) การเติบโตของยอดขาย มีค่าเฉลี่ย 2.94 (SD = 1.28) การเพิ่มขึ้นของ
จำนวนพนักงาน มีค่าเฉลี่ย 2.89 (SD = 1.06) การเพิ่มขึ้นของรายได้ มีค่าเฉลี่ย 2.86 (SD = 1.40)

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของความสำเร็จของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการทำกำไร

ด้านการทำ กำไร	ระดับ					\bar{X}	SD	แปล ผล	อันดับ
	เพิ่มขึ้น ระหว่าง 10-30%	เพิ่มขึ้นไม่ เกิน 10%	ไม่มีการ เปลี่ยนแปลง	ลดลงไม่ เกิน 10%	ลดลง ระหว่าง 10-30%				
1. กำไรขั้นต้น	42 (10.69)	100 (25.44)	67 (17.05)	117 (29.77)	67 (17.05)	2.83	1.28	ปาน กลาง	3
2. กำไรสุทธิ	45 (11.45)	98 (24.94)	77 (19.59)	102 (25.95)	71 (18.07)	2.86	1.29	ปาน กลาง	2
3. กำไรต่อ ราคาขาย	41 (10.43)	78 (19.85)	92 (23.41)	122 (31.04)	60 (15.27)	2.79	1.22	ปาน กลาง	5
4.ผลตอบแทน การลงทุน	33 (8.40)	80 (20.36)	109 (27.73)	124 (31.55)	47 (11.96)	2.82	1.14	ปาน กลาง	4
5.ผลตอบแทน ต่อสินทรัพย์	41 (10.43)	82 (20.87)	115 (29.26)	108 (27.48)	47 (11.96)	2.90	1.17	ปาน กลาง	1
ภาพรวม						2.87	1.13	น้อย	-

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านการทำกำไร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.87 (SD = 1.13)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ มีค่าเฉลี่ย 2.90 (SD = 1.17) กำไรสุทธิ มีค่าเฉลี่ย 2.86 (SD = 1.29) กำไรขั้นต้น มีค่าเฉลี่ย 2.83 (SD = 1.28) ผลตอบแทนการลงทุน มีค่าเฉลี่ย 2.82 (SD = 1.14) กำไรต่อราคาขาย มีค่าเฉลี่ย 2.79 (SD = 1.22)

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ

ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ	ระดับ					\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
	เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้น	ไม่มีการเปลี่ยนแปลง	ลดลงไม่เกิน 10%	ลดลง				
	ระหว่าง 10-30%	ไม่เกิน 10%	เปลี่ยนแปลง	เกิน 10%	ระหว่าง 10-30%				
1. สภาพคล่องหรืออัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน	51 (12.98)	91 (23.15)	160 (40.71)	49 (12.47)	42 (10.69)	3.15	1.13	ปานกลาง	1

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์ ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ พบว่า สภาพคล่องหรืออัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียนมีค่าเฉลี่ย 3.15 (SD = 1.13)

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับของ ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวม

ความสำเร็จของธุรกิจ	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการเติบโต	2.95	1.06	ปานกลาง	2
2. ด้านการทำกำไร	2.84	1.13	ปานกลาง	3
3. ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ	3.15	1.13	ปานกลาง	1
ภาพรวม	2.92	1.01	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทราโดยภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.92 (SD = 1.02)

เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นทุกด้านอยู่ใน ระดับปานกลาง สามารถเรียงลำดับได้ ดังนี้ ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.15 (SD = 1.13) ด้านการเติบโต มีค่าเฉลี่ย 2.95 (SD = 1.06) และ ด้านการทำกำไร มีค่าเฉลี่ย 2.84 (SD = 1.13) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยทั่วไปของกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่แตกต่างกัน

สมมติฐาน 1.1 ขนาดของกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่แตกต่างกัน

H_0 : ขนาดของกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ขนาดของกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตามขนาดของกิจการ

ความสำเร็จของ ธุรกิจ	t-test for Equality of Mean					
		\bar{X}	SD	t	df	Sig.
ขนาดของกิจการ	วิสาหกิจขนาดกลาง	3.02	1.06	1.823	391	0.069
	วิสาหกิจขนาดย่อม	2.83	0.96			

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ห้ข้อมูล พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.069 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ขนาดของกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน 1.2 รูปแบบกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่แตกต่างกัน

H_0 : รูปแบบกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม รูปแบบกิจการ

ความสำเร็จของธุรกิจ	Levene Statistic	df1	df	sig
รูปแบบกิจการ	2.003	2	390	0.136

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.12 การทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม รูปแบบกิจการ พบว่า ค่าความแปรปรวนมีค่า Sig เท่ากับ 0.136 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน จึงใช้สถิติ ANOVA ในการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม รูปแบบกิจการ

ความสำเร็จของธุรกิจ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	ระหว่างกลุ่ม	1.155	2	0.562	0.562	0.571
	ภายในกลุ่ม	401.053	390	1.028		
	รวม	402.208	392			

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.571 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รูปแบบกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน 1.3 ลักษณะกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่แตกต่างกัน

H_0 : ลักษณะกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ลักษณะกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม ลักษณะกิจการ

ความสำเร็จของธุรกิจ	Levene Statistic	df1	df	sig
ลักษณะกิจการ	8.503	2	390	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.14 การทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม ลักษณะกิจการ พบว่า ค่าความแปรปรวนมีค่า Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน จึงใช้สถิติ Welch-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม ลักษณะกิจการ

ความสำเร็จของธุรกิจ	Statistic	df1	df2	Sig.
Welch	10.085	2	82.695	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H₀) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H₁) หมายความว่า ลักษณะกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เนื่องจาก พบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายกลุ่มเป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้สถิติ Games-Howell มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.16 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม ลักษณะกิจการ เป็นรายคู่

(I) ลักษณะกิจการ	(J) ลักษณะกิจการ	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
กิจการค้าส่ง	กิจการค้าปลีก	-0.29991	0.14795	0.113
	กิจการผลิตสินค้า/ให้บริการ	-0.56281	0.12922	0.000*
กิจการค้าปลีก	กิจการผลิตสินค้า/ให้บริการ	-0.26290	0.11463	0.060

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ลักษณะกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แตกต่างกัน ดังนี้ กิจการค้าส่ง มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า กิจการผลิตสินค้า/ให้บริการ โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย -0.56281 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน 1.4 จำนวนพนักงาน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่แตกต่างกัน

H_0 : จำนวนพนักงาน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : จำนวนพนักงาน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม จำนวนพนักงาน

ความสำเร็จของธุรกิจ	Levene Statistic	df1	df	sig
จำนวนพนักงาน	0.216	3	389	0.885

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 การทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม จำนวนพนักงาน พบว่า ค่าความแปรปรวนมีค่า Sig เท่ากับ 0.885 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่าค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน จึงใช้สถิติ ANOVA ในการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม จำนวนพนักงาน

ความสำเร็จของธุรกิจ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	ระหว่างกลุ่ม	9.597	3	3.199	3.170	0.024*
	ภายในกลุ่ม	392.611	389	1.009		
	รวม	402.208	393			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.024 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และ ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า จำนวนพนักงาน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

เนื่องจาก พบความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จึงทำการทดสอบความแตกต่างรายกลุ่มเป็นรายคู่ต่อไป โดยใช้สถิติ LSD (Least Square Difference) มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม จำนวนพนักงาน เป็นรายคู่

(I) จำนวนพนักงาน	(J) จำนวนพนักงาน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ไม่เกิน 15 คน	16 – 50 คน	- 0.09887	0.13072	0.450
	51 - 200 คน	- 0.35907	0.12434	0.004*
	200 คนขึ้นไป	- 0.32574	0.20082	0.106
16 - 50 คน	51 - 200 คน	- 0.26021	0.13850	0.061
	200 คนขึ้นไป	- 0.22687	0.20988	0.280
51 - 200 คน	200 คนขึ้นไป	0.03333	0.20596	0.872

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า จำนวนพนักงาน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แตกต่างกัน ดังนี้ จำนวนพนักงาน ไม่เกิน 15 คน มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่า 51 - 200 คน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย - 0.35907 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

สมมติฐาน 1.5 ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่แตกต่างกัน

H_0 : ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ความสำเร็จของธุรกิจ	Levene Statistic	df1	df	sig
ระยะเวลาในการดำเนินงาน	1.751	3	389	0.156

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 การทดสอบค่าความแปรปรวนของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม จำนวนพนักงาน พบว่า ค่าความแปรปรวนมีค่า Sig เท่ากับ 0.156 ซึ่งมากกว่า 0.05 หมายความว่าค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน จึงใช้สถิติ ANOVA ในการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จำแนกตาม ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ความสำเร็จของธุรกิจ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
	ระหว่างกลุ่ม	2.081	3	0.694	0.675	0.568
	ภายในกลุ่ม	400.127	389	1.029		
	รวม	402.208	392			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่า Sig. มีค่าเท่ากับ 0.568 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาในการดำเนินงาน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ	ความสำเร็จของธุรกิจ	
	Sig.	ผลการทดสอบ
ขนาดของกิจการ	0.069	ปฏิเสธ
รูปแบบกิจการ	0.571	ปฏิเสธ
ลักษณะกิจการ	0.000*	ยอมรับ
จำนวนพนักงาน	0.024*	ยอมรับ
ระยะเวลาดำเนินกิจการ	0.568	ปฏิเสธ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

สมมติฐานที่ 2.1 ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

H_0 : ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

H_1 : ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 4.23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง และความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ความสำเร็จของธุรกิจ	ด้านการเมือง			
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านการเติบโต	0.406	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านการทำกำไร	0.428	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ	0.287	0.000*	ต่ำ	เดียวกัน
โดยภาพรวม	0.441	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากมีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.441 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกันเป็นรายด้านของความสำเร็จ พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการเติบโต ด้านการทำกำไร และด้านความมั่นคงทางธุรกิจ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.406 0.428 และ 0.287 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการเติบโต ด้านการทำกำไร ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ ในระดับต่ำ

สมมติฐานที่ 2.2 ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

H_0 : ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

H_1 : ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 4.24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ และความสำเร็จของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม

ความสำเร็จของธุรกิจ	ด้านเศรษฐกิจ			
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านการเติบโต	0.645	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านการทำกำไร	0.613	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ	0.499	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
โดยภาพรวม	0.669	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากมีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.669 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกันเป็นรายด้านของความสำเร็จ พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการเติบโต ด้านการทำกำไร และด้านความมั่นคงทางธุรกิจ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.645 0.613 และ 0.499 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการเติบโต ด้านการทำกำไร และด้านความมั่นคงทางธุรกิจ ในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 2.3 ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

H_0 : ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

H_1 : ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 4.25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม และความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ความสำเร็จของธุรกิจ	ด้านสังคม			
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านการเติบโต	0.235	0.000*	ต่ำ	เดียวกัน
ด้านการทำกำไร	0.313	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ	0.281	0.000*	ต่ำ	เดียวกัน
โดยภาพรวม	0.304	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากมีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.304 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน เป็นรายด้านของความสำเร็จ พบว่า

ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ด้านการเติบโต ด้านการทำกำไร และด้านความมั่นคงทางธุรกิจ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.235 0.313 และ 0.281 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ด้านการทำกำไร ในระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการเติบโต ด้านความมั่นคง ทางธุรกิจ ในระดับต่ำ

สมมติฐานที่ 2.4 ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

H_0 : ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

H_1 : ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี และความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ความสำเร็จของธุรกิจ	ด้านเทคโนโลยี			
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านการเติบโต	0.488	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านการทำกำไร	0.428	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ	0.328	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
โดยภาพรวม	0.481	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากมีค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.481 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกันเป็นรายด้านของความสำเร็จ พบว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ด้านการเติบโต ด้านการทำกำไร และด้านความมั่นคงทางธุรกิจ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.488 0.428 และ 0.328 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอก ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ด้านการเติบโต ด้านการทำกำไร และด้านความมั่นคงทางธุรกิจ ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยภายนอก และความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

ปัจจัยภายนอก	ความสำเร็จของธุรกิจ			
	r	Sig.	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
ด้านการเมือง	0.441	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านเศรษฐกิจ	0.669	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านสังคม	0.304	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
ด้านเทคโนโลยี	0.481	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน
โดยภาพรวม	0.598	0.000*	ปานกลาง	เดียวกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.27 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวแปรที่เป็นอิสระต่อกัน พบว่า ปัจจัยภายนอก โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.598 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยภายนอก มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับของปัจจัยภายนอก และ ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอก กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนประมาณ 393 ตัวอย่าง สถิติที่ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) สถิติที่ใช้เพื่อทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ Independent sample t-test, one-way ANOVA และการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ตอบแบบสอบถาม จากผลการศึกษา ครั้งนี้พบว่า กิจการส่วนใหญ่เป็น วิสาหกิจขนาดย่อม คิดเป็นร้อยละ 53.44 มีรูปแบบกิจการ เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนนิติบุคคล คิดเป็นร้อยละ 73.79 ลักษณะเป็นกิจการผลิตสินค้า/ให้บริการ คิดเป็นร้อยละ 73.28 จำนวนพนักงาน ไม่เกิน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 38.42 มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการ 15 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 43.26

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบว่า ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอก อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านสังคม รองลงมาคือ ด้านเทคโนโลยี โดยผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นต่อ

ปัจจัยภายนอก ด้านสังคม และด้านเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ตามด้วยด้านเศรษฐกิจ โดยผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอก ด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านการเมือง โดยผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จากผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ รองลงมาคือ ด้านการเติบโต และด้านการทำกำไร ตามลำดับ โดยผู้ประกอบการมีระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยทั่วไปของกิจการ ขนาดของกิจการ รูปแบบกิจการ ลักษณะกิจการ จำนวนพนักงาน ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยทั่วไปของกิจการ ลักษณะกิจการ และจำนวนพนักงาน ยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยลักษณะกิจการ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แตกต่างกัน เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตาม ลักษณะกิจการ เป็นรายคู่ พบว่า กิจการค้าส่ง มีค่าเฉลี่ยความสำเร็จน้อยกว่า กิจการผลิตสินค้า/ให้บริการ และจำนวนพนักงาน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม แตกต่างกัน เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำแนกตาม จำนวนพนักงาน เป็นรายคู่ พบว่า จำนวนพนักงาน ไม่เกิน 15 คน มีค่าเฉลี่ยความสำเร็จน้อยกว่า จำนวนพนักงาน 51 - 200 คน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1. ปัจจัยภายนอก ด้านการเมือง มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยทั่วไปของกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

จากผลการศึกษา ปัจจัยทั่วไปของกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถยกมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

- ขนาดของกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่ต่างกัน โดยสอดคล้องกับการศึกษาของ Indarti & Langenberg (2004) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ SMEs: เชิงประจักษ์หลักฐานจากประเทศอินโดนีเซีย พบว่า ขนาดของกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ขวัญปภัสสร จานทอง (2014) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของปัจจัยภูมิหลัง การมุ่งประกอบการ และเครือข่ายทางสังคม ต่อความสำเร็จทางธุรกิจของผู้ประกอบการจังหวัดราชบุรี พบว่า กิจการที่มีขนาดใหญ่ย่อมมีจำนวนพนักงานมากจึงมีผู้ช่วยคิดช่วยปฏิบัติเพื่อให้กิจการประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

- รูปแบบกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่ต่างกัน แม้ผู้ประกอบการจะมีการจดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทตามกฎหมาย แต่อำนาจสิทธิ์ขาดในการในการบริหารจัดการ ทางพฤตินัยยังคงเป็นรูปแบบของเจ้าของคนเดียว จึงมีลักษณะเป็นภาพลวงตา รูปแบบการถือครองเป็นเจ้าของกิจการจึงขึ้นอยู่กับเหตุผลและความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ของธุรกิจเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สถาบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อุตสาหกรรมการผลิต (2014) ที่กล่าวว่า การจัดตั้งธุรกิจในรูปแบบใดจึงจะเหมาะสมกับกิจการ ซึ่งการเปรียบเทียบรูปแบบธุรกิจประเภทต่าง ๆ ต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายอย่าง เช่น ลักษณะของกิจการค้าเงินทุน ความรู้ความสามารถในการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ มีต้นทุนต่ำ และมีกำไรสูง

- ลักษณะกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่างกัน โดยสอดคล้องกับการศึกษา ศูนย์วิจัยกสิกรไทย (2558) ศึกษาเรื่อง โอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ค้าปลีก-ค้าส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูป กล่าวว่า ผู้ประกอบการ SMEs ค้าปลีก-ค้าส่ง อาจไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร นั้นเป็นผลมาจากพลวัตในการทำธุรกิจแบบเดิม ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป ตามทิศทางของตลาดและพฤติกรรมของผู้บริโภค จะเห็นได้ว่า โดยธรรมชาติของธุรกิจ ค้าปลีก-ค้าส่ง ที่ต้องใส่ใจกับความรู้สึกลูกค้า ในขณะที่เดียวกัน ระยะเวลาการขายก็เริ่มสั้นลงเรื่อย ๆ เนื่องจากสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงเร็วกว่าแต่ก่อน ประกอบกับแนวโน้มการจับจ่ายของลูกค้าที่เปลี่ยนไป เช่น เดิมผู้บริโภคเคยจับจ่ายเสื้อผ้าที่มีคุณภาพ เน้นราคาและตราสินค้าเป็นหลัก แต่ใน

ปัจจุบันเริ่มปรับเปลี่ยนไปสู่สินค้าที่มีราคาถูกลง แต่เน้นจับจ่ายเสื้อผ้าที่สามารถมิกซ์แอนด์แมทช์และ
เป็นไปตามแฟชั่นสมัยนิยม ภายใต้ราคาที่ไม่สูงมากนัก

- จำนวนพนักงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ต่างกัน โดยสอดคล้องกับการศึกษาของ รุ่งนภาต่ออุดม (2550) ศึกษาเรื่องปัจจัยความสำเร็จของ
ผู้ประกอบการในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในอุตสาหกรรมเกษตรภาคการค้าใน
จังหวัดฉะเชิงเทรา กล่าวว่า ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
สังเกตเห็นว่าบุคลากรหรือแรงงานมีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากการจ้างแรงงานให้พื่อเหมาะกับงาน
ตำแหน่งงานในบริษัท จะมีผลทำให้พนักงานได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองได้เต็มที่ และ
สามารถพึงพรูความรู้มาทำให้กิจการประสบความสำเร็จได้

- ระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม ไม่ต่างกัน โดยสอดคล้องกับการศึกษา Indarti & Langenberg (2004) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่
มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ SMEs: เชิงประจักษ์หลักฐานจากประเทศอินโดนีเซีย พบว่า ไม่ว่าจะ
เป็นช่วงเวลาเริ่มก่อตั้งหรือเวลาที่ยาวนานของการดำเนินงานก็ไม่มีมีความเชื่อมโยงที่สำคัญ
กับความสำเร็จทางธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ อนุญา จำปาทอง (2559) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อ
กระบวนการตัดสินใจนำเข้าเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ของผู้ประกอบการในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจที่ไม่เท่ากันส่งผลต่อการตัดสินใจ
ในการดำเนินธุรกิจต่างกัน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และ ขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา

จากผลการศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถยกมาอภิปรายผลได้ ดังนี้ ระดับและความสัมพันธ์ของ
ปัจจัยภายนอก กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า
ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับ
ความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในระดับปานกลาง ซึ่งม
ีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล พึ่งทอง (2557) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยภายนอกองค์กร มีอิทธิพล
ต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยิ่ง เพราะองค์กรไม่สามารถกำหนด ปัจจัยภายนอกได้เอง องค์กรจึงต้องมีการ
พยากรณ์ หรือมีการวางแผนสำรองสำหรับการแก้ไขปัญหา สำหรับอนาคต จึงเป็นการลดความเสี่ยง
ในการดำเนินธุรกิจลง และทำให้องค์กรมีจุดยืน มีความมั่นคง ความได้เปรียบคู่แข่งขั้นใน

อุตสาหกรรมเดียวกัน ส่งผลให้องค์กรมีความน่าเชื่อถือ ชื่อเสียง และเป็นที่ ยอมรับของผู้บริโภคเพิ่มมากขึ้น

และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรเกษมพรหม สืบบุญกุล (2560) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงขี้เหล็ก จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มียุทธศาสตร์ต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มการค้าปลีก เครื่องสำอาง ได้แก่ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมวัฒนธรรม และการพัฒนาเทคโนโลยี ดังนั้น ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญแก่ปัจจัยดังกล่าวเป็นอย่างมาก รวมถึงหน่วยงานของรัฐที่ต้องการสนับสนุนธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะต้องพิจารณาประเด็นนี้ประกอบการกำหนดนโยบายของรัฐบาลด้วยเช่นกัน

และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริญา ตังนฤมิตร (2558) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงขี้เหล็ก จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มียุทธศาสตร์ต่อความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ควรให้ความสำคัญกับปัจจัยเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผลการดำเนินงานของธุรกิจมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดความสำเร็จในการประกอบธุรกิจมากยิ่งขึ้น

และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tanya Sammut-Bonnici and David Galea (2015) ซึ่งได้อธิบาย ความสัมพันธ์ของปัจจัยภายนอกกับความสำเร็จของธุรกิจ จำแนกได้ตามปัจจัยต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

- ปัจจัยทางการเมือง แม้ว่าเศรษฐกิจโลกส่วนใหญ่จะยอมรับรูปแบบการตลาดเสรี แต่การแทรกแซงจากรัฐบาลยังมีนัยสำคัญเกิดขึ้นในพื้นที่ที่มีความไม่สมบูรณ์ของตลาด การแทรกแซงทางการเมืองที่เฉพาะเจาะจงในตลาดมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจในบางด้าน อย่างการควบคุมดูแลโครงสร้างพื้นฐานของประเทศโดยตรงของรัฐบาลหรือผ่านความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยมีรัฐบาลเป็นผู้ควบคุม ดูแล วางกฎเกณฑ์เป็นส่วนใหญ่ โทรมนาคม สาธารณูปโภค และสถาบันการเงินถือเป็นตัวอย่างที่ดี เมื่อพิจารณาจะเห็นได้ชัดว่า หากสภาพแวดล้อมทางการเมืองเปลี่ยนแปลงไปจะส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและการดำเนินงานของตลาดหรืออุตสาหกรรม การตรวจสอบปัจจัยข้างต้นอย่างต่อเนื่องในบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความมั่นใจว่ากลยุทธ์ของบริษัท สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป บริษัทจะได้รับประโยชน์จากการกลั่นกรองและประเมินสภาพแวดล้อมทางการเมืองที่กำลังดำเนินการหรือจะดำเนินการในอนาคต

- ปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจจะส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบที่แตกต่างกัน เพื่อเตรียมพร้อมรับมือ และสามารถปรับตัวให้อยู่รอดในการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจได้ บริษัทจำเป็นต้องมองเห็นรูปแบบพฤติกรรม การเปลี่ยนแปลงที่สัมพันธ์

กันระหว่างเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมให้ชัดเจน ในบางกรณีผลการเปลี่ยนแปลงอาจไม่ส่งผลเพียงระดับของอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ยังรวมถึงผลการดำเนินงานทางเศรษฐกิจของประเทศที่แตกต่างกัน

- ปัจจัยทางสังคม แนวโน้มทางสังคมกำหนดแบบแผนประเพณี ทักษะคติ และรสนิยมของผู้บริโภค รวมถึงปริมาณความต้องการสินค้าหรือบริการ การติดตามแนวโน้มทางสังคมช่วยให้บริษัทสามารถปรับตำแหน่งผลิตภัณฑ์หรือบริการของตนให้พอดีกับความคาดหวังที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้บริโภค

- ปัจจัยทางเทคโนโลยี เทคโนโลยีสามารถใช้ประโยชน์จากความสำเร็จได้เปรียบทางการแข่งขันผ่านหลายปัจจัย ซึ่งอาจรวมถึง การผลิตที่ถูกกว่า การเข้าถึงลูกค้าที่ดีขึ้น การสร้างแบรนด์ที่ดีขึ้น คุณภาพผลิตภัณฑ์ และระดับธุรกิจอัจฉริยะ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว บริษัทต้องตื่นตัวในการปรับปรุงพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องในอุตสาหกรรม โดยคำนึงถึงความสามารถในการทำกำไรในอนาคต

สภาพแวดล้อมภายนอก มีความสัมพันธ์กับตำแหน่งการแข่งขันของบริษัท สภาพแวดล้อมภายนอกนั้นจะประกอบไปด้วยตัวแปรที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของบริษัท แต่บริษัทเป็นส่วนหนึ่งของระบบเศรษฐกิจขนาดใหญ่จึงจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ขององค์กรเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ปัจจัยภายนอกที่หลากหลายนี้มีความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบสำคัญต่อการวางตำแหน่งทางการแข่งขันของบริษัท

และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ต่อสันต์ พิพัฒน์สุทธิ (2553) ปัจจัยด้านการเมืองนโยบายรัฐบาลมีความสัมพันธ์กับการประกอบธุรกิจในปัจจุบัน เนื่องจากมีหน่วยงานมากมายที่รัฐบาลมอบหมายให้ดูแลการดำเนินกิจการของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีการส่งเสริมการลงทุนการกู้เงินจากธนาคารที่เอื้อประโยชน์มากมายให้กับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในปัจจุบัน

และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วชิร กำจัด โศรก และ ศรีธยา เลิศพุทธรักษ์ (2557) ปัจจัยทางสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จะต้องศึกษาถึง วัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตในพื้นที่นั้น ๆ เพื่อปรับสินค้าให้ตรงตามความต้องการของลูกค้าได้ทันทั่วถึง ซึ่งสามารถเป็นกลยุทธ์ในการแข่งขันในตลาด และยังได้รับการยอมรับจากลูกค้าและคู่ค้าอีกด้วย

และมีความสอดคล้องกับ โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์ (2556) ผลกระทบของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อภาคธุรกิจ จะมีความคล้ายคลึงกับนวัตกรรมทางเทคโนโลยีอื่น ๆ เช่น ระบบคมนาคม พลังงานไฟฟ้า และระบบสื่อสาร โทรคมนาคม ซึ่งหากหยุดชะงักก็จะมีใช้ส่งผลกระทบต่อธุรกิจเพียงบางส่วน แต่จะ

กระทบต่อทุกภาคส่วน ดังนั้น จะเห็นได้ว่าภาคธุรกิจทั่วไป ซึ่งรวมถึงภาครัฐ ต่างก็ล้วนปรับตัวขนานใหญ่ ด้วยการผลักดันให้เกิดการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและอินเทอร์เน็ต เพื่อสอดคล้องกับกระบวนการทางธุรกิจของตนได้อย่างเหมาะสม

5.3 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการผลการศึกษาสรุปได้ว่า ปัจจัยภายนอก ในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ล้วนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ในระดับปานกลางทั้งสิ้น ด้วยปัจจัยภายนอกเหล่านี้เป็นปัจจัยมหภาคที่อยู่เหนือการควบคุมของธุรกิจ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ขององค์กร ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ดังนั้น การใช้กระบวนการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก จึงเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ในการทำความเข้าใจกับความเปลี่ยนแปลงเชิงกลยุทธ์ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกได้ หากแต่ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ทรัพยากร ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร และความสามารถหลักของธุรกิจด้วย โดยเฉพาะลักษณะของกิจการที่แตกต่างกันนั้นก็จะมีผลให้ธุรกิจต้องพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ตามทิศทางของตลาดและพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น รวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลที่เหมาะสมกับงานตำแหน่งงานในบริษัท เพื่อให้พนักงานได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองได้เต็มที่ และต้องตระหนักถึงสภาพแวดล้อมภายนอก ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างชัดเจนขององค์ประกอบต่าง ๆ

โดยปัจจัยภายนอกที่หลากหลายนี้มีความเสี่ยงที่อาจมีผลกระทบสำคัญต่อการวางตำแหน่งทางการแข่งขันของธุรกิจ ผู้ประกอบการจึงจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจปัจจัยภายนอก และประเมินรูปแบบธุรกิจ พร้อมปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ซึ่งการปรับตัวก่อนจะทำให้ธุรกิจพร้อมรับปัญหา และได้ประโยชน์จากสถานการณ์แข่งขันใหม่ที่อาจเกิดขึ้น

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอนาคต

5.4.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่นนอกเหนือจากปัจจัยที่ศึกษาปัจจุบัน อาทิ โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่อาจมีความสัมพันธ์หรืออิทธิพลต่อการดำเนินงานของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เป็นการส่งเสริมการลงทุนซึ่งจะเป็นการยกระดับอุตสาหกรรมของประเทศเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน โดยการสร้างโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ ในพื้นที่เป้าหมายนำร่องใน 3 จังหวัดคือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง รวมถึงให้สิทธิประโยชน์เพื่อดึงดูดให้บรรษัทข้าม

ชาติจากทั่วทุกมุม โลกสนใจมาลงทุนตั้งฐานการผลิตที่ไทย โดยรัฐบาลมีแผนการลงทุนตามกรอบการลงทุนรวมของภาครัฐและเอกชน ระยะเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งจะทำให้พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเป็นหนึ่งในศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่น่าอยู่ระดับภูมิภาคเอเชีย

5.4.2 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการเมือง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง กับการสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิจัยที่ควรศึกษาเพิ่มเติมคือการหาเหตุและผลที่นโยบายภาครัฐมีความสัมพันธ์เพียงระดับปานกลาง เพื่อเป็นแนวทาง ให้รัฐปรับแผนงานและ ประชาสัมพันธ์ให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เข้าใจและพึงการบริการภาครัฐทั้งทางวิชาการ และฝึกอบรมมากขึ้น

บรรณานุกรม

- ขวัญปภัศสร จานทอง. (2014). อิทธิพลของปัจจัยภูมิหลัง การมุ่งประกอบการ และเครือข่ายทางสังคม ต่อความสำเร็จทางธุรกิจของผู้ประกอบการจังหวัดราชบุรี. วารสารสมาคมนักวิจัย. จรินทร์ อาสาทรงธรรม. (2546). Balanced Scorecard ช่วยกิจการได้จริงหรือ?. วารสาร BU Academic Review, 2(1), 138-143.
- ต่อสันต์ พิพัฒน์สุทธิ, นายณรงค์ อนุพันธ์, นายศตวรรษ ทิพโสต, นางสาวธิดา เจริญพงษ์ และนางสาว เพ็ญญา นิสัยเชื้อ. (2553). ศึกษาเรื่องปัจจัยทางธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กับผลประกอบการธุรกิจ SMEs ในเขตจังหวัดจันทบุรี (โครงการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- นฤมล พึ่งทอง. (2557). ปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ปภพพล เดิมธีรกิจ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าขายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม: กรณีศึกษา อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์. (วิทยานิพนธ์ดุสิตปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).
- ประกายพรรณ สืบบุญกุล. (2560). ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มการค้าปลีกเครื่องสำอาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- พิชิต ฤทธิจรรยา. (2549). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แฮสส์ออฟเคอร์มีส์.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง. (2559). โครงการศึกษาวิเคราะห์สถานภาพและโครงสร้าง SME ตามระยะการเติบโตทางธุรกิจ ภายใต้งานจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประจำปี. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
- รุ่งนภา ต่ออุดม. (2550). ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมเกษตร ภาคการค้า ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. (รายงานการศึกษาอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).

บรรณานุกรม(ต่อ)

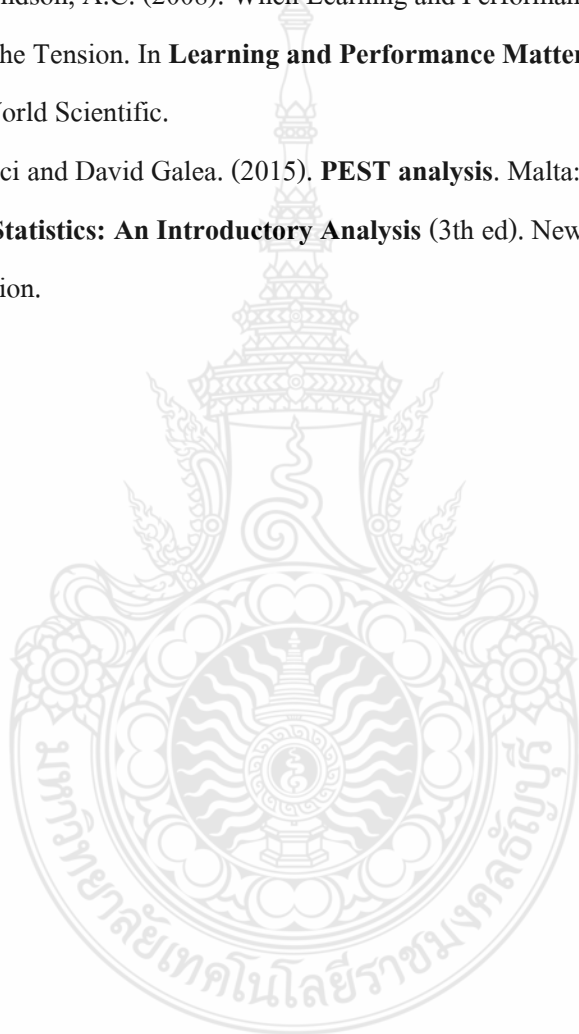
- วัชรวิทย์ กำจัด โสภน และ ศรีธนา เลิศพุทธรักษ์. (2557). สักยภาพของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการประกอบธุรกิจนำเข้า-ส่งออกสินค้าระหว่าง ประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน. วารสารวิทยาลัยพาณิชยศาสตร์บูรพาปริทัศน์, 9(2), 111-126
- ศิริญา ตังนฤมิตร. (2558). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเขตจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2558). โอกาสทางธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs คำปลีก-ค้าส่งเสื้อผ้าสำเร็จรูป. กรุงเทพฯ: ศูนย์วิจัยกสิกรไทย
- เศรษฐกิจบางกอก 33. (2559). SMEs. 4.0 เศรษฐกิจสร้างมูลค่า ขายของแพง เทคโนโลยี ศรีเอทีพี. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง สำนักงานการคลัง กรุงเทพมหานคร, 11(3), 16-17.
- สถาบันวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอุตสาหกรรมการผลิต. การวางแผนธุรกิจ SMEs. สำนักงานคุ้มครองผู้ใช้บริการทางการเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย.
- สุวิทย์ อินเจียน. (2559). กลยุทธ์ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรในจังหวัดสมุทรปราการ. (การค้นคว้าอิสระปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- สุวิมล ศิริภานันท์. (2548). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่ การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2556). โครงการศึกษาวิจัยกฎหมายจัดตั้งองค์กรภาครัฐที่ทำหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุน SMEs ของประเทศไทยเปรียบเทียบกับต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2560). **SME4.0 The Next Economic Revolution**. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม.
- สำนักงานสถิติจังหวัดระยอง. (2560). **สำรวจอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560 ข้อมูลพื้นฐาน จังหวัดระยอง**. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- อาศิรา ราชเวียง. (2560). **อนาคตผู้ประกอบการในยุค 4.0**. กรุงเทพฯ: คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- โอกาส เอี่ยมศิริวงศ์. (2556). **พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ มุมมองด้านการบริหาร**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- อนัญญา จำปาทอง. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจนำเข้าสู่เครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ของผู้ประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- Cronbach, Lee. J. (1990) . **Essentials of Psychology Testing** (5th ed). New York: Harper Collins Publishers Inc.
- Evan, William M. (1976). Organization Theory and Organization Effectiveness.: An Exploratory Analysis. In S. Lee Spray. **Organization Effectiveness: Theory, Research and Utilization**. Ohio: Kent State University.
- Indarti, N., & Langenberg, M. (2004). Factors affecting business success among SMEs: Empirical evidences from Indonesia. In **Paper presented at the second biannual European Summer University**.
- Hsu, Chin-Chun and Arun Pereira. (2006). Internationalization and Performance: The Moderating Effects of Organizational Learning. **The International Journal of Management Science**, 36,188-205.
- Hyvonen, Johanna. (2007). Strategy, Performance Techniques and Information Technology of the Firm and their Link to Organizational Performance. **Management Accounting Research**, 18,343-366.
- Kaplan, R.S., Norton, D.P. (2002). **The Balanced Scorecard: Translating Strategy into Action**. Harvard Business School Press, Boston, MA
- Kim, S.W. (2006). The Effect of Supply Chain Integration on the Alignment between Corporate Competitive Capability and Supply Chain Operational Capability. **International Journal of Operations & Production Management**, 26, 1084-1107.
- Kim, S.W. (2006b). Effects of Supply Chain Management Practices, Integration and Competition Capability of Performance. **Supply Chain Management: An International Journal**, 11,241-248.
- Krueger, F.N. and L.A. Carsrud. (1993). Entrepreneurial Intentions: Applying the Theory of Planned Behavior. **Entrepreneurship and Regional Development**, 5,315-350.

บรรณานุกรม(ต่อ)

- Rampsey, P. (2008). Learning and performance: Rethinking the dance. In P. Kumar, & P. Rampsey (Eds.). In **Learning and Performance Matter**. Singapore: World Scientific.
- Robbins, Stephen P. (2003) **Organizational Behavior** (10th ed). New Jersey: Prentice-Hall.
- Singer, S.J. and Edmondson, A.C. (2008). When Learning and Performance are at Odds: Confronting the Tension. In **Learning and Performance Matter**. Singapore: World Scientific.
- Tanya Sammut-Bonnici and David Galea. (2015). **PEST analysis**. Malta: University of Malta.
- Yamane, Taro.1973. **Statistics: An Introductory Analysis** (3th ed). New York: Harper and Row Publication.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใน

จังหวัดฉะเชิงเทรา

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยแบบสอบถามนี้ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ผู้ตอบแบบสอบถามโปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับข้อมูลเกี่ยวกับตัวท่านมากที่สุด

1.ขนาดของกิจการ

() 1.1 วิสาหกิจขนาดกลาง (สินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินมูลค่า 50-200 ล้านบาท ยกเว้นหมวดค้าปลีกสินทรัพย์ถาวร30-60ล้านบาท หมวดค้าส่งมีสินทรัพย์ถาวรอยู่ระหว่าง 50-100 ล้านบาท)

() 1.2 วิสาหกิจขนาดย่อม (สินทรัพย์ถาวรไม่รวมที่ดินไม่เกิน50ล้านบาทยกเว้นหมวดค้าปลีกสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน30ล้านบาท)

2. รูปแบบกิจการ

() 2.1 ส่วนบุคคล (บุคคลธรรมดา และห้างหุ้นส่วนที่ไม่ได้จดทะเบียนนิติบุคคล)

() 2.2 ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนนิติบุคคล

() 2.3 วิสาหกิจชุมชน

3. ลักษณะกิจการ

() กิจการค้าส่ง () กิจการค้าปลีก

() กิจการผลิตสินค้า/ให้บริการ

4. จำนวนพนักงานในปัจจุบัน

() ไม่เกิน 15คน () 16 - 50 คน

() 51 - 200 คน () 200 คนขึ้นไป

5. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

() ต่ำกว่า 5ปี () 5ปี ไม่เกิน10ปี

() 10ปี ไม่เกิน15ปี () 15 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก

ชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถาม โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
ว่าปัจจัยดังต่อไปนี้ มีความสัมพันธ์กับการดำเนินธุรกิจในองค์กรของท่านในระดับใดเพียงช่องเดียว

5 : มากที่สุด 4 : มาก 3 : ปานกลาง 2 : น้อย 1 : น้อยที่สุด

ปัจจัยภายนอก	ระดับ				
	5	4	3	2	1
ด้านการเมือง					
1. ธุรกิจของท่านได้รับการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานภาครัฐ					
2. ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน					
3. ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐให้สามารถเข้าถึงเงินทุน					
4. ธุรกิจของท่านได้รับการส่งเสริมการพัฒนาด้านองค์ความรู้ในการบริหารจัดการ เทคโนโลยีและภาษาต่างประเทศให้ผู้ประกอบการจากหน่วยงานภาครัฐ					
5. ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐเข้าสู่ระบบห่วงโซ่อุปทานบริษัทขนาดใหญ่					
6. ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากหน่วยงานภาครัฐในการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ					

7. ธุรกิจของท่านได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมจากนโยบายของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง					
ปัจจัยภายนอก	ระดับ				
	5	4	3	2	1
ด้านเศรษฐกิจ					
1. เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา					
2. ผู้บริโภคมีความสามารถในการใช้จ่ายใช้สอยเพิ่มมากขึ้น					
3. ธุรกิจของท่านสามารถเข้าถึงแหล่งวัตถุดิบด้วยต้นทุนที่เหมาะสมได้					
4. โอกาสในการขยายตลาดสินค้าและบริการ					
ด้านสังคมและวัฒนธรรม					
1. ลูกค้ามีการปรับตัวตามกระแสค่านิยมสังคม					
2. มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมสมัยใหม่ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา					
ด้านเทคโนโลยี					
1. องค์กรของท่าน มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ด้านการผลิตและบริการ					
2. องค์กรของท่าน มีการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

คำชี้แจง : ผู้ตอบแบบสอบถามโปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

มากที่สุด ว่าปัจจัยดังต่อไปนี้ แสดงถึงการดำเนินธุรกิจในองค์กรของท่านในระดับใดเพียงข้อเดียว

5: เพิ่มขึ้นระหว่าง 10-30% 4: เพิ่มขึ้นไม่เกิน 10% 3: ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

2: ลดลงไม่เกิน 10% 1: ลดลงระหว่าง 10-30%

ความสำเร็จของธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม	ระดับ				
	5	4	3	2	1
ด้านการเติบโต					
1. การเพิ่มขึ้นของรายได้					
2. การเพิ่มขึ้นของส่วนแบ่งทางการตลาด					
3. การเติบโตของยอดขาย					
4. การเพิ่มขึ้นของจำนวนพนักงาน					
ด้านการทำกำไร					
1. กำไรขั้นต้น					
2. กำไรสุทธิ					
3. กำไรต่อราคาขาย					
4. ผลตอบแทนการลงทุน					
5. ผลตอบแทนต่อสินทรัพย์					
ด้านความมั่นคงทางธุรกิจ					
1. สภาพคล่องหรืออัตราส่วนสินทรัพย์ หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน					

ประวัติผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน	นายเชาวลิต ประสิทธิ์
วันเดือนปีเกิด	1 พฤศจิกายน 2531
ที่อยู่	91 หมู่ 5 ตำบลพระอาจารย์ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก 26120
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2555 - 2558 สัตวบาล บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
เบอร์โทรศัพท์	099-610-0549
อีเมล	Teenoy_cb@hotmail.com

